

تہ فسیری سوورہ تی

التغابن

تەفسیری سوورەتی

التغابن

نووسینی: مامۆستا کرێکار

بلاوکردنەوێ: زانکۆی ئازادی دێراساتی ئیسلامی (زادی)

چاپی: یەکەم

سالی: ١٤٤٦ ک - ٢٠٢٥ ز

زانکۆی ئازادی دێراساتی ئیسلامی

مالپەری زادی

www.zadyreman.com

تێلینگرامی زادی

<https://t.me/zankoyzady>

مالپەری مامۆستا کرێکار

<https://www.krekar.co>

تێلینگرامی مامۆستا کرێکار

https://t.me/krekar_co

تہ فیری سورہتی

التغابن

نوسینی:

ماموستا کریکار

چاپی یہ کہم

۱۴۴۶ ک - ۲۰۲۵ ز

کتابخانه و اسناد ملی جمهوری اسلامی ایران

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنُسْتَغِيثُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ. أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ ﴿١٣٢﴾ ﴿آل عمران: ١٠٢﴾

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ ﴿١﴾ ﴿النساء: ١﴾

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا﴾ ﴿٧٠﴾ ﴿يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾ ﴿٧١﴾ ﴿الأحزاب: ٧٠ - ٧١﴾

أَمَّا بَعْدُ: فَإِنَّ أَصْدَقَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ، وَخَيْرَ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا، وَكُلُّ مُحَدَّثَةٍ بَدْعَةٌ وَكُلُّ بَدْعَةٍ ضَلَالَةٌ، وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ.

پېنځه سوره ته که:

قورئانه وانان و نه هلی ته فسیر له سهر نه وه کون که (التغائن) ناوی ته نه ای ئه م سوره ته یه و سوره ته که ناوی تری نیی، ته غابون که مانایه که له ماناکانی پوژی دوايي؛ وشه یه کی ئایه تی نو یه می ئه م سوره ته یه و له شوینی تری قورئاندا دووباره نه بوته وه.

سوره تی ته غابون که هه ژده ئایه ته مه ده نیی (له مه دینه هاتو ته خواره وه)، هه رچه نده زه حاک ده فهرمو ویت مه ککیی، به لام به لگه ی به هیزتری له به لگه ی جمهوری موفه سیران لا نیی، (والله أعلم).

ئه م سوره ته له پریزه ندی ناوی سوره ته کاند له قورئاندا شه ست و چواره مینه و، له پریزه ندی هاته خواره ویدا سهد و هه وته مینه، دواي سوره تی (الجمعة) و پیش سوره تی (الصف) هاتو ته خواره وه.

مه به سته کانی ئه م سوره ته:

۱- بیرخستنه وهی ئه وه که ئاسانه کان و زه وی و هه رچی تیاندایه زیکر و ته سبیحاتی خوای گه وره ده که ن و ئیعتیراف به پاک و ته و اویتی و دوور له خه وش و نوقسانی و بی وینه یی ده که ن.

۲- خوای گه وره خاوه ن و ده سه لاتداری بی سنو وره و خاوه ن توانای بی وینه یه، شایانی هه موو په رستنیکه، کردگار و پوژیده ر و هه لسو پینه ری گه ردوون و کاروباری مه خلوقه کانی تی، بو یه هه قه هه موو سو پاس و ستایشی بکه ن؛ چ جای یاخیبوون و وهرنه گرتنی په یامه که ی له کو تا نیراوی (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام).

۳- هه په شه کردن له یاخیبووان و لاده ران که ده شی ت چاره نووسی ئیو هه و کوو چاره نووسی ئه و قه ومانه بیت که پیغه مبه ره کانی خوایان به درو ده خسته وه و له لوو ته رزیی خوایانه وه قبولیان نه بوو بینه شوینکه و تووی پیغه مبه رانیان.

۴- سه لماندن و چه سپاندنی ئه و حه فیه ته عه قایدیه که خوای گه وره ئاگاداری هه موو

ديار و ناديار يکە و هيچ شتيکي په نهاني لا شاراوه نيه و هه چي پرووده دات به پي قه دهري
ئه وه، و اتا له ويست و زانست و تواناي ئه وه وه ديت.

۵- سه لماندن و چه سپاندني هاتني رۆزي قيامهت و به په رچدانه وه ئه وه کافرانە ي باوه پريان
پي نيه روون کردنه وه ئه وه کاهاتني مه حال نيه بويه ده بي کافره کان خو بوسزاي ئه ورۆزه
تاماده بکه يان باوه په يتن.

۶- سه بردان به موسلمانان و داواي خوگري زياتر لتيان به رامبه ر ئه وه هه موو
ژان و ناسور و کاره ساتانه ي له کافرانه وه ديه سهر يان، با پشت به خواي خويان قائم بکه ي و
دلنياش بن که خواي گه وره وه ليان ناکات.

۷- هوشدان به موسلمانان که وريابن خزمي نزیکي خوتان له خسته تان نه به ن و تووشي له
ري لادانتان بکه ي، يان بزوت و هه لوستان پي شل بکه يان بگوړن، چونکه هه يانه پولي
دوژمني سه خت له په ناتاندا ده بينيت که به رده وام داواي شلگيري ده کات و ري له هيجره ت و
جيهادتان ده گريت.

۸- داواي سامان به خشين کردن له موسلمانان هه رچه نده هه ژار و ده سکورتيش بوون،
به تاييه تي موهاجيره کان که کافره کاني قوره يش مال و سامانيان موساده ره کردبوو.. به لام
به گشتي داوا له موسلمانان ده کات که سه خي بن و بيه خشن، چونکه به به خشين پارسه نگی
دهرووني و بزيوي تاک و پارسه نگی په يوه ندييه کومه لايه تيبه کاني ناوخويان پاده گرن.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ١﴾ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ
فَمِنْكُمْ كَافِرٌ وَمِنْكُمْ مُؤْمِنٌ ۚ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ٢﴾ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ
صُورَكُمْ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ٣﴾ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُسْرُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ۚ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ
الْصُّدُورِ ٤﴾ أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ فَذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ٥﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُ كَانَتْ
تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالُوا أَبَشَرٌ يَهْدُونَنَا فَكَفَرُوا وَتَوَلَّوْا ۚ وَأَسْتَفْتَى اللَّهُ وَاللَّهُ غَنِيٌ حَمِيدٌ ٦﴾ زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا
أَنْ لَنْ يُبْعَثُوا قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتُبْعَثُنَّ ثُمَّ لَتُنَبَّؤُنَّ بِمَا عَمِلْتُمْ ۚ وَذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ٧﴾ فَآمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ
وَالنُّورَ الَّذِي أُنْزِلَ ۚ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ٨﴾ يَوْمَ يَجْمَعُكُمْ لِيَوْمِ الْجَمْعِ ۚ ذَٰلِكَ يَوْمُ التَّغَابُنِ ۚ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَعَمِلْ
صَالِحًا يَكْفُرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۚ ذَٰلِكَ الْفَوْزُ
الْعَظِيمُ ٩﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۖ خَالِدِينَ فِيهَا ۚ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ١٠﴾
مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ۚ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ يَهْدِ اللَّهُ قَلْبَهُ ۚ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ١١﴾
وَاطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ ۚ فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَإِنَّمَا عَلَىٰ رَسُولِنَا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ١٢﴾ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا
هُوَ ۚ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ١٣﴾ يَتَأَيَّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّمَا مِنْ أَرْوَاحِكُمْ
وَأَوْلَادِكُمْ عَذْوًا لَكُمْ فَاحْذَرُوهُمْ ۚ وَإِنْ تَعَفَّوْا وَتَصَفَّحُوا وَتَغْفِرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ١٤﴾
إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ ۚ وَاللَّهُ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ١٥﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ
وَأَسْمِعُوا وَأَطِيعُوا وَأَنْفِقُوا خَيْرًا لِأَنْفُسِكُمْ ۚ وَمَنْ يُوقِ شَحْنَفَ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ١٦﴾
إِنْ تُقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يَضْعِفْهُ لَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ۚ وَاللَّهُ شَكُورٌ حَلِيمٌ ١٧﴾ عَلِمَ الْغَيْبِ
وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ١٨﴾ ﴿التغابن: ١ - ١٨

مانای گشتیی سووره ته که:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به ناوی خوای به خشنده و میهره بان

﴿يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ ^ط ^١ ^{الغالبين: ١}

واتا: «هرچی له ناسانه کاندایه و هرچی له زه میندایه؛ هه موویان ته سبیحاتی خوای گه وره ده کهن و سوپاسگوزارین، ده سه لات و سوپاس و ستایشی هه مووی هه ر هی ئه وه و بو ئه وه، خوای گه وره به سهر هه موو شتیکدا به توانایه».

﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْكُمْ كَافِرٌ وَمِنْكُمْ مُؤْمِنٌ وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ ^ط ^٢ ^{الغالبين: ٢}

واتا: «ئه وه خوای گه وره به که ئیوهی خهلق کردووه، جا هه تانه کافره و هه شتانه موسلمانه. خوای پهروه ردگار بینهری کار و کرده وه کانتانه».

﴿خَالِقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بِالْحَقِّ وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُورَكُمْ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ﴾ ^ط ^٣ ^{الغالبين: ٣}

واتا: «خوای گه وره که ناسانه کان و زه ویی خهلق کردووه هه قه، له پیناوی سه لماندن و چه سپاندی هه قیشدا خهلقى کردوون، ئه وه حه قه ش حه قیقه ته عه قائییدییه کانه له ته وحیده وه بو په رستن، بو حا کمیتییه شهرع و حه قیقه تی مردن و زیندوو بوونه وه نیشانه حه قیقه ته کانی قیامهت. خو به هه وانته و له خوړا دروستی نه کردوون، خوای گه وره کاری هه وانته ناکات».

﴿يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُسِرُّونَ وَمَا تُعْلِنُونَ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ ^ط ^٤ ^{الغالبين: ٤}

واتا: «خوای گه وره به بوون و حالهت و پیداو یستییه هه ر هه موو ئه وانه ده زانییت که له ناسانه کان و زه ویدان، ده شزانییت ئیوه چی په نهان ده کهن و چی ئاشکرا ده کهن، هیچی لا شاراوه نییه، خوای گه وره زانا و شارهزا و ئاگاداری ختووهری دله».

﴿الرَّيَاتُكُمْ نَبَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ فَذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ النعاج: ٥

واتا: «چا هه والی ئه و که سانه تان پینه گه یشتوو که پیش ئه وه دید و ږی و بزاون و هه لویستی کوفریان گرتبوه بهر، که چاره نووسیان به چی گه یشت؟ سه ره نجامی دید و هه لویستی چهوت و دژواری خوین چیش! له دنیا دا به زه لیلی سهریان نایه وه و فهوتان، له ږوژی دوا ییشدا به دلنیا ییه وه سزایه کی زور به ژانیا ن دینه ږی».

﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالُوا أَبَشَرٌ يَهْدُونَنَا فَكَفَرُوا وَتَوَلَّوْا وَاسْتَغْنَى اللَّهُ وَاللَّهُ غَنِيٌ حَمِيدٌ﴾ النعاج: ٦

واتا: «ئو سزایه ش به و هویه وه بوو که به پاستی پیغه مبه ره کانیا ن به چه ندین به لگه و موعجیزه ی ږوونه وه بۆ ده هاتن و هه ریه که شیان داوای گه له که یانی ئه نجام ددها، که چی وتیان: ئایا مروفیک ږینمایان ده کات؟! جا ده ره نجام کافر و بی باوه ږ بوون و پشتیان هه لکرد له نیان. خواش بی نیاز بوو لیا ن و ویلکردن. خوا خوایه کی بی نیازه له هه موو شتیک، هه ر له زاتی خویدا سوپاسکراوه».

﴿زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُبْعَثُوا قُلْ بَلَى وَرَبِّي لَتُبْعَثُنَّ ثُمَّ لَتَأْتُنَّوُنَّ بِمَا عَمِلْتُمْ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾ النعاج: ٧

واتا: «ئو وانه ی دید و ږیی کوفریان گرته بهر لاف و گه زافی ئه وه لیډه دهن که گوایه هه تاهه تایه زیندوو ناکرینه وه! بلی: به دی، سویند به خوی پروه ردگارم زیندوو ده کرینه وه و پاشان لیبرسینه وه تان له سه ر هه موو ئه و کار و کرده وانه تاندا له گه لدا ده کریت که کردو تانه، ئه وه ش کاریکه بۆ خوی گه وره ئاسانه بی کات».

﴿فَأْمُرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالنُّورَ الَّذِي أَنْزَلْنَا وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ النعاج: ٨

واتا: «ده ی سا باوه ږ به خوی گه وره و پیغه مبه ره که ی و ئه و نووره به یین که ناردو ومانه ته خواره وه. خوی گه وره به هه موو ئه و کارانه ی ده یکه ن ئاگاداره و ورده کارانه په ی به هه مووی ده بات و ده یان زانیت».

﴿يَوْمَ يَجْمَعُكُمْ لِيَوْمِ الْجَمْعِ ذَلِكَ يَوْمُ التَّعَابِ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَعَمِلْ صَالِحًا نُفِرْ عَنْهُ سِتَاتِهِ وَيَدْخُلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ (التغابن: ٩)

واتا: «پوژیک دیت که هه مووتان بو پوژی کوبوونه وه (حه شر) کو ده کاته وه. ئه و پوژه که پوژی زیانلیکه و تنه، هه که سیک باوه پ بهینیت و کارو کرده وه چاکه کان ئه نجام بدات ئه وه خوی گه و ره له هه موو گوناچه کانی ده بووریت و ده یخاته ئه و به هه شته ی خویه وه که جو بار (جوگه و روو بار) به ژیریدا دیت و ده روات و هه تا هه تایه به نه مری تیتیدا ده میننه وه. ئا ئه وه شه سه رفرازی میه زن و گه و ره و به نرخ».

﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا وَبِئْسَ الْمَصِيرُ﴾ (التغابن: ١٠)

واتا: «ئهمما ئه و که سانه ی که ریازی کوفریان گرت بهر و ئایه ته کانی ئیمه یان به درو خسته وه، ئه وانه ئه هلی ئاگری دوزه خن و به نه مری تیتیدا ده میننه وه. ئه وه ش به راستی چاره نووسیکی خراپ و دژواره».

﴿مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ يَهْدِ اللَّهُ قَلْبَهُ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ (التغابن: ١١)

واتا: «هه ر کیشه و نا په حه تی و به لایه ک دینه ری؛ حه تمه ن به پیی فهرمانی قه ده ریانه ی خوی گه و ره یه که پیشتر بریاری له سه ر داوه، جا هه ر که سیک ته سلیم به فهرمانی خوی گه و ره ببیت، خوی گه و ره ش دلقایمتری ده کات و رینهای دنیایی و یه قینی ده کات، خوی گه و ره ئاگاداری هه موو شتیکه و شاره زیه تی».

﴿وَاطِيعُوا اللَّهَ وَاطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَإِنَّمَا عَلَىٰ رَسُولِنَا الْبَلْغُ الْمُبِينُ﴾ (التغابن: ١٢)

واتا: «گوپرایه لی فهرمانی خوی گه و ره بکه ن و گوپرایه لی فهرمانی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بکه ن، ئه گه ر پشت هه لکه ن و گوئ نه ده نی؛ ئه وه بهرپرستی خوتان و دید و هه لوستان له ئه ستوی خوتاندا ده مینیت، چونکه پیغه مبهره که ی ئیمه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هه ر راگه یاندنی روشن و ئاشکرا و راشکاوی دینه که ی له سه ره».

﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ ﴿١٣﴾ ﴿التغابن: ١٣﴾

واتا: «خوای پەروەردگار کە هیچ خۆایەکی نییە سیفەتێکی ئەوی تێدا بێت و شایانی خۆایەتی بێت، هەر ئەو شایانی پەڕستەن، دەی سا ئێوەش یە کە خۆ پەڕستی پەچاوە بکەن، بە موسڵمانان پشت بە خۆای گەورە بپەستێن».

﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا مِن أَزْوَاجِكُمْ وَأَوْلَادِكُمْ يَعُدُّوَالَكُمْ فَاَحْذَرُوهُمْ وَإِن تَعَفَّوْا
وَتَصَفَحُوا وَتَغْفِرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٤﴾﴾

واتا: «ئەي ئەو كەسانەي باوەڕپتان هېناو لە ژن و منداڵە كاتناندا هەيانە دوژمنتان، ھۆشتان لە خۆتان بێت و ئێيان بە ھەزەر بن، ئەگەر ئێبوردن و چاوپۆشی و ئێخۆشبوون پەچاوبەكن چاكتەر، خاوي گەورەش ئێخۆشبوو بە بەزەبە».

﴿ إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ وَاللَّهُ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴾ التّغَاب: ١٥

واتا: «سامان و منداله کانتان مایه‌ی شلگیری دینداریتان، به‌لام بزنان که خوای گه‌وره یاداشتې، مه‌زنی لایه».

﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَأَطِيعُوا أَوْفِقُوخَيْرَ لِنَفْسِكُمْ وَمَنْ يُوقِشْ نَفْسَهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ ﴿١٦﴾ التَّغَابُن: ١٦

واتا: «ئەوئەندەي لە تواناتاندايە خواي گەورە بپەرستن و سەرپرستانە دینداری بکەن، گوپرایەل بن و ملکه چي فرمانی خوا و پیغەمبەری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بن، ببەخشن، بەخشین هەر بۆ خۆتانە و پاداشت مسۆگەر دەکات. هەر کە سیک خۆی لە پیسکەیی و ڕەزیلی دەروونی خۆی قوتار کردییت؛ بەراستی ئا ئاوانە سەرفرازن».

﴿إِنْ تُقِرُّوْا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُّضْعِفْهُ لَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ شَكُورٌ حَلِيمٌ﴾ (التغابن: ۱۷)

واتا: «ئەگەر قەرزىكى باش بە خۋاى پەرورەدگار بەدن بە تەئكىد بۆتان چەندىن بەرامبەر دەكاتهوۋە و لىشتان خۆش دەبىت، خۋاى گەورە زۆر سوپاستان دەكاتهوۋە لەسەرى، واتا پاداشتى زۆرتان دەداتەوۋە، ئەوۋەش لە سىفەتى (حلم)ى خۆيەوۋەتەى كە نەرمونىانى و ئارامى و لىيوردەبىيە».

﴿عَلِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ (التغابن: ۱۸)

واتا: «خۋاى گەورە زانا و شارەزا و ئاگادارى جىھانى نادىيار و دىيارە، خۋاى گەورە دەسەلاتدارى بى وىنە و دانايە كە ھەموو شتىك بە گۆيرەى شىاوۋىتى كات و شوۋىن و پىداوۋىستى؛ ھالەت دروست دەكات و ئاراستەى دەكات».

لیکدانه وهی ئایه ته کان

ئایه تی یه که م:

﴿يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝﴾

واتا: «هه چى له ئاسمانه کاندایه و هه چى له زه میندایه؛ هه موویان ته سبیحاتی خوی گه و ره ده کهن و سوپاسگوزارین، ده سه لات و سوپاس و ستایشی هه مووی هه ر هی ئه وه و بو ئه وه، خوی گه و ره به سه ر هه موو شتی کدا به توانایه».

ته نها سوو ره تی (الجمعة) و (التغابن) به ﴿يُسَبِّحُ﴾ ده ست پیده کهن، ئیمه ش پیشتر رافه ی وشه که و لی کدانه وه یان له سوو ره ته کانی (الحشر) و (الصف) و (الجمعة) دا - که هه ر به ته سبیحات ده ست پیته کهن - به شیوه ی جیاواز خستوته به رده ست، پیوست به دوو پاتکردنه وه ناکات لی ره دا، به لام ده شیت هه ندیک ئاماژه به خه ی نه وه یاد:

۱- ته سبیحاتکردن به پاک و بی خه وش (بی عه یب) را گرتنی خوی گه و ره و ئیعتیرافکردنه به خوا به تیی خوی گه و ره به هه موو سیفه ته بی وینه و بی سنوو ره کانی وه. ئه وه ش هه یه به ده رپرینی له فز ده یكات وه کوو مرووف و فریشتنه و په ری (جننه ئیمانداره کان)، هه یه به زمانی حال ده یكات وه کوو هه موو مه خلوو قاته کانی تر که خوی گه و ره ده رباره یان ده فه رموویت:

﴿وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ﴾ (الإسراء: ۴۴)

۲- لی ره و له شوینه کانی تری باسی ته سبیحاتی جیهانیاندا سه رزه نشتکردنیکی لا وه کی ناراسته وخوی مرووفی تیدایه که ئه وه تا هه ر هه موو (مه وجوودات) ته سبیحاتی خوی گه و ره ده کهن و سوپاسگوزارین، هه ر مرووف نه فام و سته مکار و لوو تبه رزه که نامو و په پریده ده وه ستیت و له شوکرانه بژی ری یاخی ده بیت!

۳- لی ره و له سوو ره تی (الجمعة) دا کرداره که به رانه بردوو ﴿يُسَبِّحُ﴾ هاتوه، که پیشتر له سوو ره ته کانی (الحديد) و (الحشر) و (الصف) به کرداری رابردوو هاتوو ﴿سَبَّحَ﴾ و، پیش

ئهوانیش له سورتهی (الإسراء) دا به چاووگ ﴿سُبْحَنَ﴾ و، دواى ئه مانیش له سورتهی (الأعلى) دا به شیوهی کرداری فهрман ﴿سَبَّحَ﴾ هاتوو، واتا به ریزه بندى: (چاووگ - کرداری رابردوو - کرداری پانه بردوو - کرداری فهрман)، تا بسه لى نیت که ته سبىحاتى خواى گه و ره سه چاوهی کردار و پهفتاره و له هه موو کات و شوینیکدا بهرده وامه.

٤- هاتنى پیتى ﴿مَا﴾ که (موصولة) یه له هه ردوو ﴿السَّمَوَاتِ﴾ و ﴿الْأَرْضِ﴾ دا بو ته نکید کردنه وهی ئه وه یه که له راستیدا وایه که هه رچی له ئاسمانه کاندایه و هه رچی له زه میندایه ته سبىحاتى خواى گه و ره ده کهن.

- ﴿لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ﴾، هاتنى ئه م دوو سیفه ته ی خواى گه و ره به دواى باسى ته سبىحاته که دا لیره دا مانای ته وای شایان و شایسته بوونى خواى گه و ره ده گه یه نیت که هه موو جوړه په رستنىک پىوسته بو ئه و ئه نجام بدریټ:

سیفه تی ﴿الْمَلِكُ﴾ که خاوه نیتى و ده سه لاتداریتى ته واه؛ سیفه تىکی په و ره ردگاریتى (الربوبية) ی خواى گه و ره یه که یه کسه ر به دوایدا په رستنى (الألوهية) ی به دوا دا دیت که لیره دا ﴿الْحَمْدُ﴾ ه، واتا سوپاس و ستایش کردن.

هه رکه سیک به دوا دا چوون بو سیفه ته کانی په و ره ردگاریتى: (وه کوو کردگاریتى، خاوه نیتى، پوزیدان، زیان و سوود گه یاندن، مراندن و ژباندن، کارگیرى و هه ل سوپاندن و.. هیترا) له قورئاندا بکات ده بى نیت به دواى هه ریه کیک له و سیفه تانه دا خوا په رستىیه ک هاتوو که به دل ده کریت، وه کوو (خواووستى و ئومید و پشتبه ستن...)، یان به زمان، وه کوو (سوپاسگوزارى و ته سبىحات و قورئان خویندن...)، یان به کرده وه، وه کوو (سوجه و روکوع و به خشین...). وه کوو:

- ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ﴾ البقرة: ٢١

- ﴿وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ﴾ الإسراء: ١١١

- ﴿وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْمِيرٍ﴾ (۱۳) فاطر: ۱۳

- ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَعْمُوا أَنْ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ (۲۳) البقرة: ۲۳۱

- ﴿هُوَ الْحَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ﴾ غافر: ۶۵

لیره شدا وایه.. ته ئکیده له وهی که سوپاسگوزاری و ستایش و تهسبیحات هه رده بییت بو
خوای تاک و پاک و بی وینه نه نجام بدریت، چونکه په رستن: ﴿لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ﴾. له هه ردوو
رسته که شدا که ﴿لَهُ﴾ پيش که وتوو که (جار و مجرور في محل رفع خبر مقدم)، بو نه وهیه که
بیسه لمینیت مادام ده سه لاتداریتی موتله ق و بی وینه هی خوای گه ورهیه؛ که وابوو نابیت هیچ
سیفه تیکی (حمد) بو غه یری نهو بییت. (حمد) یش له (شوکر) به رفراونتر و گشتگیر تره.

- ﴿وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ (۱) ، واتا: به سه ر هه موو شتیکدا به توانایه. هه موو شتیک، چونکه
هه ر خوی هه موو شتیک خه لق کردوو که توانای به سه ر خه لق کردنیاندا هه بوو بییت، واتا له
نه بوو وه ئیجادی کردین، حه تمن ئیستا به سه ر هه موو یاندا به توانایه. هه ر که سیک بیر له
(شت) بکاته وه بیر کول ده بییت و درکی (شت) ی زور ناکات، که وابوو دیاره که خوای
کردکار و به ده سه لات چهند به توانایه، چهند به ئاگایه. که وابوو به پراستی ته نها نهو شایان و
شایسته ی نهو (حمد) و (تهسبیحات) له یه.

- ﴿تَبَرُّكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ (۱) الملك: ۱،

- ﴿فَسُبْحَنَ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ (۸۳) یس: ۸۳،

- ﴿لَهُ الْحَمْدُ فِي الْأُولَى وَالْآخِرَةِ وَلَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ (۷۰) القصص: ۷۰.

ثایه تی دووهم:

﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ فَمِنْكُمْ كَافِرٌ وَمِنْكُمْ مُّؤْمِنٌ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾

واتا: «ئوه خوای گه وره یه که ئیوهی خهلق کردووه، جا هه تانه کافره و هه شتانه موسلمانه. خوای پهروه ردگار بینهری کار و کرده وه کانتانه».

- ﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ فَمِنْكُمْ كَافِرٌ وَمِنْكُمْ مُّؤْمِنٌ﴾:

۱- خوای گه وره ئه و خه لکه ی له نه بووه خهلق کردووه. دل و هزر و ویزدان و ههست و هوشی پیداون و له دونیاشدا سه ره بستی کردوون. ئه گهر که سیک ئه م ئالییه تانه ی خوی (دل و هزر و هوش و... هتد) دوور له که موکورتی و هه واهه وهس و حوکی پیشینه ی به کار بهیئت؛ ده گاته هه موو حه قیقه ته عه قائیديه کان له (وجود)ی خوای گه وره و یه ک یه ک له سیفه ته بئ وینه کانی. خوای گه وره ئه م مروّفه ی به هه موو توانا و وزه یه که وه دروست کردووه و سه ره بستی ئه نجامدانی په فتاری خوئی داوه ته وه دهست خوی.. ئه مه ی که ئه شعهریه کان پیی ده لئین (کَسْب)، واتا ئه نجامدانی په فتار، موخته زیلهش پیی ده لئین (قدرة العبد)، واتا هیزی توانینه که ی مروّف. له هه مان کاتدا خوای گه وره پیی چاکسازی بووون کردوونه ته وه و هانی داون له سه ر گرتنه به ری، پیی خراپه کاریشی نیشانداون و هوشداریی داونه تی که توخنی نه که ونه وه. چاره نووسی هه ردوو کیشیانی خستوونه ته پیش: پاداشتی چاکسازی و سزای خراپه کاری و، پیشی فهرموون که مردن و زیندوو کردنه وه تان و لیبرسینه وه تان حه تمیه و پاداشت و سزاکهش حه تمیه، به لام هه ندیک که س گوئیان له وه حی گرت و گرتیانه بهر، زۆرینهش گوئیان نه دایه و له سه ر کوفر مانه وه و پۆیشتن.

۲- هه ر له کونه وه دوو کومه ل خه لک له م خه لقکردن و چاره نووسه دا پریان بزر کرد و گومرا بوون:

کومه لی یه که م: که ده یانوت خوای گه وره هه موو شتیکی له چاره ی مروّف نووسیوه و مروّف سه ره بستی نییه له وه ی ده یگریته بهر، چونکه ناچاره و هه ر ده بیئت قه ده ره که ی خوای

گه‌وره بهیښته دی. به زاراوې سهردهم مروږ ناچار (موسه‌ییه‌ره) وه‌کوو ئامیریکي قورمیشکراو کۆک بووه، ده‌که‌وښته کار تا ده‌وه‌ستیت. ده‌یانوت مروږ وه‌کوو گه‌لایه‌کی وشکه و که‌وتوته بهر ته‌کان و په‌تانی با.

کومه‌لی دووه‌م: که ده‌یانوت: نا، خوای گه‌وره مروږی خه‌لق کردووه و ئیتر لیی گه‌راوه، مروږ خوی سهربه‌سته و توانای په‌فتاره‌کانی هه‌یه و خوی نه‌نجامیان ده‌دات.

ئه‌هلی سوننه‌ت و جه‌ماعه‌ت که زورینه‌ی زانایانی ئوممه‌تن، ده‌فه‌رموون: دید و تیروانینی حقه نه‌ئویانه و نه‌ئمیانه، چونکه هه‌موو شتی‌ک هه‌ر له (توانا و ویست و زانست)ی خواوه‌یه. ئه‌مه ته‌فسیلیکی ده‌وښت:

● خوای گه‌وره به زانستی بڼ سنووری خوی (سنوری کات و شوین)، پیش خه‌لق‌کردنی مروږه‌که ده‌یزانی ئه‌م که‌سه چ نییه‌ت و په‌فتاریکی ده‌بیټ، ده‌شیتوانی هه‌ر ئاراسته‌ی ئیان و ئیانداریتی بکات، به‌لام نه‌یکردووه، چونکه سیستمیکی بو گه‌ردوون و ژیان و مروږ دارشتووه که بو تاکه‌کان نایانگوریت. هه‌ر تاکیک خالیکه یان گچکه‌تر له خال له‌م سیستمه به‌رفراوانه‌ی (وجود)دا، بویه ویست و زانست و توانای خوای گه‌وره ته‌ده‌خول له په‌فتاری که‌سه‌که‌دا ناکات. ئه‌و حاکمیتی بالای به‌ده‌سته و سیستم و ته‌علیاته‌کانی خستوته به‌رده‌ست هه‌مووان.

حکومه‌ت سه‌یاره‌ی هی‌ناوه‌ته ولا‌ته‌وه، موله‌تی شوڤیری ده‌دات، نیشانه‌کانی هاتووجوی له‌سه‌ر جاده‌کان داناوه، خیرایی دیاریکردووه، گلویی سوور و سه‌وز و زهردی له‌سه‌ر شه‌قام و ریگا‌کاندا داناوه، به‌لام شوڤیره‌کان سهربه‌ستن. سهربه‌ستی په‌ه‌ا نین به‌که‌یفی خویان لیخوړن و بووه‌ستن، ده‌بیټ به‌پیی ته‌علیات برځن به‌ده‌ر له ته‌علیات سزای له‌سه‌ره. ئه‌مه نمونه‌ی مه‌خلووقه له‌سه‌ر کاری مه‌خلووق، به‌لام قه‌ده‌ری خوای گه‌وره له‌سه‌ر کاری مه‌خلووقه که زور زور له‌مه به‌رفراوانتره، هه‌تا ئاسوی بیرتی بو والا بکه‌یت هه‌ر که‌مه و به‌ته‌واوی ته‌سه‌وری ناکه‌یت، چونکه له‌توانای مه‌خلووقدا نییه‌ چونیته‌ی سیفاتی خوای گه‌وره تی‌بگات.

• ئەم مەروۇفە لەسەر ئەم سیستەمە لەدایک بوو، وە کوو پێغەمبەری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دەفەر مووئیت: (كُلُّ مَوْلُودٍ يُوْلَدُ عَلَى الْفِطْرَةِ، فَأَبَوَاهُ يُهَوِّدَانِهِ، أَوْ يَنْصَرَانِهِ، أَوْ يَمَجَّسَانِهِ) ^(۱)، واتا: «هەموو کۆرپە بەک لەسەر سروشتی پاکێ مرووئیتی (خواناسانە ی سروشتی) لەدایک دەبیست، بەلام دایک و باوکی دەیکەنە جوله کە، یان دەیکەنە مەسیحی، یان دەیکەنە مەجووسی». کەوابوو ئەو بەسەر بەستی سروشتی لەدایک بوو، ئامێرەکانی خواناسی و دۆزینەوێ حەقی لە دڵ و هزر و وێژدان و هەست و هۆش تێدا، پێگای چاکسازی و خراپە کارییە کەشی نیشانداو، ئیتر خۆی بەرپرس (کەسب) ی خۆیەتی: ﴿هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُنْ شَيْئًا مَّذْكُورًا ۚ إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَّبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا ۚ إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا ۚ﴾ ^(۲) الإنسان: ۳-۱. لەو ئایەتەدا دەفەر مووئیت: ﴿إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ﴾، لەم ئایەتەشدا (ئایەتی دووهمی سوورەتی تەغابون) دەفەر مووئیت: ﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ﴾. لەویاندا دەفەر مووئیت: ﴿فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا﴾، واتا: ئامێرەکانی هیدایەتدانمان داوێتی کە بیستن و دیننە، بۆ پەییڤردن و سەرنجدانی مەلە کووتی: ﴿وَكَذَلِكَ نُرِي إِبْرَاهِيمَ مَلَكُوتَ السَّمٰوٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَلِيَكُونَ مِنَ الْمُوقِنِينَ ۖ﴾ ^(۳) الأنعام: ۷۵. لەولا دەفەر مووئیت: ﴿إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا ۚ﴾.. لەملاش دەفەر مووئیت: ﴿فَمِنْكُمْ كَافِرٌ وَمِنْكُمْ مُّؤْمِنٌ ۚ﴾.

• لەکاملێتی خواپەتیی خوای گەورە و تاک و بێ وێنەیی سیفەتەکانی ئەوێ بە کەرەگەر و خاوەنی ئەم وجودە، کەوابوو سەربەستە لەوێ چۆن پەفتار بە مەخلووقەکانی دەکات و چ سیستەمێک بۆ ژیان و مردن و بزاوت و هەلوێستیان دیاری دەکات. ئەمە لە لایەکی؛ لە لایەکی ترەو هەر لە کاملێتی خواپەتیی و تاک و بێ وێنەیی سیفەتەکانێتی کە زانیی پەهایە و ئاگای لە هەر هەموو شتێک، چونکە ئاگائێنەبوون نەزانین و نوقسانیی، ئەوێش لە سیفەتی خوای گەورە دوورە. کەوابوو پەفتاریکی ئەهلی کوفریان پەفتاریکی ئەهلی ئیمان نییە کە خوای گەورە پێش خەلقکردنی بکەرەکان و دواي خەلقکردنیان و پێش ئەنجامدانی پەفتارە کە و دواي ئەنجامدانی پەفتارە کە نەیزانیی. کەوابوو هەموو پەفتاریکی عەبد بەپێی

(۱) بوخاری (۱۳۸۵)، موسلیم (۲۶۵۸).

زانباریی خوای گه ورهیه. له لایه نی سښه میسه وه هیچ شتیک له (وجود) دا نییه که په فتاریک بکات خوای گه وره توانای به سه ریدا نه بوو بیت، چونکه نه توانین نوقسانیه، نه وهش له سیفه تی خوای گه وره دووره، که و ابو نه و کوفر و نه و ئیانهش که بکه ره کانیان گرتو و یانه ته بهر هر خوای گه وره خه لقی کردوون. نه مه نه وه ده گه ینیت که هه موو شتیک (بزاوت و سرهوت) به پپی قه ده ری خوای گه وره یه، و اتا نه و بزاوته خوای گه وره زانیویتی و توانیویتی و ویستویتی. به م مانا گشتگیره ی قه ده ره که ده فه رموویت: ﴿وَاللّٰهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ﴾ (الصفات: ۹۶).

• له م روانگه وه قورتوبی (رحمه الله) که راو بو چوونی قه ده ریه کان و موخته زیله و نه شعهریه کان و گشتی نه هلی سوننهت و جه ماعه تی هینا وه ته وه. قه ولکی زه ججایی زمانه وانی (رحمه الله) هینا وه ته وه که بو ته ریسای نه هلی سه له ف و له په سه ندیتیدا ئیامی قورتوبی خوای ده فه رموویت: (وهذا أحسن الأقوال، وهو الذي عليه جمهور الأمة^(۱))، و اتا: «نه مه باشتیرین دید و بو چوونه و هر نه مه شه که جمهوری ئوممهت (واتا زانایان) ی له سه ره».

نه وه ی زه ججاج فه رموویه تی نه مه یه: (خوای گه وره کافری خه لق کردووه، کافریتیه که ی کرداری خویه تی و که سبی نه نجام دراوی خویه تی، له گه ل نه وه شدا که هر خوای گه وره ش کوفره که ی خه لق کردووه. هه روه ها موسلمانانی خه لق کردووه، موسلمانیتیه که ی کرداری خویه تی و که سبی نه نجام دراوی خویه تی، له گه ل نه وه شدا که هر خوای گه وره ئیانه که ی خه لق کردووه. کابرای کافر خوای کوفر ده کات و پپیازی کوفر ده گریته بهر دوا ی نه وه ی که خوای گه وره خه لقی ده کات، چونکه خوای گه وره له قه ده ری خویدا نه وه ی نووسیوه و ده زانیت که کافریتی ده گریته بهر، چونکه پیچه وانه ی ته قدیرکراوی خوای نوقسانیتیه، هه بوونی پیچه وانه ی زانراو؛ نه زانینه!) و اتا شتیک نییه به ده ربیت له زانین و توانا و ویستی خوای گه وره^(۲).

۳- بزانه که نه م دابه شبوونه ی مروّف بو (کافر) و (موسلمان) ده یان پولی تریان لی ده بیته وه:

(۱) له (أضواء البيان) وه نه قلم کردووه (۱۹۸/۲۸).

(۲) ئیبنو تهیمیه (العقیده الواسطیه) ی له سه ر نه م باسانه نووسیوه.

- له کافر: کافری شه پانی (موحاریب) و کافری لاشه پ (موسالیم).

- له موسلمان: فاسق و موسلمان پ هفتار په سهند و ته قواکار.

• ده رباره ی زانینی حقه و کاریکړدنیشی دوو پۆلن:

- **حه قزان (العالم بالحق):** که ده بنه دوو جوړ:

أ- نه وی کار به زانینه که ی ده کات (العامل بعلمه).

ب- نه وی کار به زانینه که ی ناکات (غیر العامل بعلمه).

- **حه قنه زان:** نه س پۆلن که نیمه له نویژه کانماندا باسیان ده که ین که سووړه تی (فاتیحه)

ده خوینین و ده لنین:

- ﴿صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ﴾، نه مانه ی که خوی گه وړه نیعمه تی (ئیان و کرده وی چاک) ی

پیداون، نه و که سانه ن که حه قیان زانیوه و کاریان پی کردووه، وه کوو پیغه مبه ران و سد دیقان (راستگویان) و شه هیدان و پیاوچاکان.

- ﴿غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ﴾، نه مانه ی که غه زه بیان لیگی راوه و، خوی گه وړه و

پیغه مبه ران و فریشته و پیاوچاکان رقیان لیان هه ستاوه، نه وانه ن که حه قیان زانیوه و کاریان پی نه کردووه.

- ﴿وَلَا الضَّالِّينَ﴾، نه مانه ی که گومر ابوون، چونکه حه قیان نه زانیوه چونه، نیتر

که و تونه ته شیر که وه.^(۱)

• ده رباره ی لایه نگیری جیهاد و به شدار بوون و نه بوونیش چه ندین پۆلن، که جگه له

موسلمان ه مواهیده کان نه مانه ش هه ن: (المثبطون، المرجفون، المخذلون، المخلفون، الخوالف، القاعدون).

(۱) نیامی نبینولقه بیم (رحمه الله) له (مدارج السالکین) له باسی زهرووره تی هاتی تیراوانی خوادا به جواتر و ته فسلیتر پوونی کردو ته وه.

• دهرباره‌ی وه‌لاندان به ده‌سه‌لانی شهرع و حاکمیتی ئیسلامیش ده‌بنه‌وه به دوو پۆلی ئه‌عراب و موسلمانان سه‌رپاسته‌کان، که: (الایان، الهجرة، الجهاد، الإیواء، النصره)ایان سه‌لماندوو و چه‌سپاندوو.

• ئه‌عرابه‌کانیش سی یۆلن: هه‌یانه (أشدّ کفرًا)ه و، هه‌یانه (دوو‌روو)ه و، هه‌یانه (موسلمان)ه. به‌هه‌رحال پۆلی تریش هه‌ن وه‌کوو (جنود إبلیس) و (الجاهلون) و (الجاهليون) و هیت، که ئیره جیی باسی ته‌فسیلاتیان نییه. به‌لام زه‌روورییه ئه‌وه ره‌چاو بکه‌ین که چه‌ندین پۆل له (کافر)اندا هه‌یه و چه‌ندین پۆل له (موسلمان)اندا هه‌یه، که هه‌ریه‌که‌یان پیناسه و حوکمی شهرعی و هه‌لوستی به‌رامبه‌ری تاییه‌تیان هه‌یه.

- ﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾:

ئه‌م کۆتاییه زۆر ره‌وانیپژانه و شیاوانه‌ی جیی خۆیه‌تی. له زۆرینه‌ی شوینی قورئاندا ﴿سَمِيعٌ بَصِيرٌ﴾ پیکه‌وه دین، به‌لام لیڤه‌دا هه‌ر ﴿بَصِيرٌ﴾ هاتوو که دیتنی یه‌قینه، زانینی پیشوه‌ختی ره‌فتاره‌کانه، چ ئه‌وانه‌ی (کافر) ده‌یکات، چ ئه‌وانه‌ی (موسلمان) ده‌یکات. ئه‌م سیفه‌تی بینینه دیتنی ره‌فتاره‌کان ده‌سه‌لمیئت که هه‌یچ په‌رده‌یه‌کی نه‌زانینی نه‌که‌وتیته‌ نێوانه‌وه.

- ئه‌م سیفه‌ته ﴿بَصِيرٌ﴾ ته‌ئکید کردنه‌وه‌یه له‌وه‌ی که ره‌فتاری کافران و موسلمانان ده‌بیئت و حوکمی خۆیان له‌سه‌ر ده‌دات. مانای ئه‌وه‌ش ناگه‌یه‌نیت که کافری دروست کردوو له‌ی پازی بیئت، نا، به‌لام دادپه‌روه‌ریتی خوای گه‌وره که بی سنوور و بی وینه‌یه؛ سه‌ربه‌ستکردنی مروفی ده‌خواست له‌گرتنه‌به‌ری پێگای ئیپانداری و چاکسازی تا پاداشت بدریته‌وه، یان گرتنه‌به‌ری پێگای کوفر و خراپه‌کاری تا سزا بدریئت. ئه‌وه قسه‌ی به‌تاله که هه‌ندئ که‌س ده‌لی: ویستی خواجه که منی به‌کافر دروست کردوو و منیش هه‌ر له‌سه‌ر کوفر به‌رده‌وام ده‌بم!! ئه‌مه دیدی لیل و پپی ویل و چه‌واشه‌کاری و فریودانی خۆیه‌تی، ئه‌ویش ده‌توانیئت وه‌کوو ئیمه ئیسلامه که وه‌ربگریئت، کێبان ده‌زانین چێان له‌چاره‌نوسراوه و سه‌به‌ینی چێان لی به‌سه‌ردیئت!؟

﴿وَقَالُوا لَوْ شَاءَ الرَّحْمَنُ مَا عَبَدْنَاهُمْ﴾ الزخرف: ۲۰، واتا: «وتیان ئە گەر خوای گەورە نە یووستایە ئەو
بتانەمان نە دەپەرست!!».

ثایه تی سییه م:

﴿حَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُوَرَكُمْ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ﴾ (۲)

واتا: «خوای گه وره که ئاسمانه کان و زه ویی خه لق کردوو هه قه، له پیناوی سه لماندن و چه سپاندی هه قیشدا خه لقی کردوون، ئه و هه قه ش هه قیه ته عه قایدیه کانه له ته وحیده وه بۆ په رستن، بۆ حاکمیتی شهرع و هه قیه تی مردن و زیندوو بوونه وه نیشانه هه قیه ته کانی قیامهت. خو به هه وانه و له خوړا دروستی نه کردوون، خوای گه وره کاری هه وانه ناکات».

- ﴿حَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ﴾:

۱- هه ق لیره دا به رامهر (باطل)ه، که ناهه قی و هه وانه کاری و کاری بی سه روبهره. هه ره کوو که له شوینه کانی تری قورئاندا جه ختی لیده کاته وه، وه کوو: ﴿إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَخْتَلَفِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِأُولِي الْأَلْبَابِ﴾ (۱۹) الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُوهِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَطْلًا سُبْحَنَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿۱۹﴾
 آل عمران: ۱۹۰ - ۱۹۱. یان: ﴿وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لِلْعَيْنِ﴾ (۲۸) مَا خَلَقْنَاهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ ﴿﴾ الدخان: ۳۸ - ۳۹.
 که و ابو له خه لقبوونی ئاسمانه کان و زه وی و هه رچی که تیدایه هه ق هاوړی خه لق کردنی هه موویانه، هیچ شتیکی بی مه به ست خه لق نه کردوو، مه به ست له هه ره که شیان سه لماندن و چه سپاندنی هه قه، له وانه ش زیندوو بوونه وه و لیبرسینه وه: ﴿قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ﴾ (۷۹) یس: ۷۹.

۲- خوای گه وره به ته ئکیده وه ده فهرموویت: ﴿لَخَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَكْبَرُ مِنْ خَلْقِ النَّاسِ﴾ (غافر: ۵۷، واتا: «خه لق کردنی ئاسمانه کان و زه وی گه وره تره له خه لق کردنی خه لکی».)
 له راستیدا هه رچه نده هه ردوویان هه ر موعیزه و به لگن له سه ر توانای بی سنوور و بی وینه ی خوای گه وره، به لام ئاسمانه کان و ئه وانه ی تیاندایه به راورد ناکریت به هه موو سه رزه وی و گیانه به ره کانی ناو و شکانی و ئاو و هه واکه ی. ئیستا زانستی فیزیای و گه ردووناسی شتی زۆر زۆر سه رسوهرینه ر باس ده که ن. ئیستا ناوتریت چهنه ئه ستیره هه به،

دهوتریت چه ند (مهجهړه) ههیه؟ که ههرمه جهړه یه ک زیاتر له په نجا ملیار ته ستره ی تیدایه. ته گهر خه یالی لی بکه پنه وه که دهوتریت شهست و چوار ملیار مه جهړه ههیه، ههر مه جهړه یه ک دهیان ملیار ته ستره ی تیدایه، ته ستره ی وا ههیه شهست و پینج ملیون سالی تیشک له نیمه وه دووره! خوړی وا ههیه ته م خوړه ی نیمه له نیوان دوو بلنسه یدا جی ده بته وه!! ته م خوړه ی نیمه ش که له نزیکترین خالدا (۱۴۷,۵۰۰,۰۰۰) کم له زهویه وه دووره، دهوتریت (۴,۵) ملیار ساله ههیه و، له هه مو ئان و ساتیکدا مادده ده کاته وه به وزه ی گهرمی و پروناکی و بزوت! له ههر چرکه یه کدا (۳۸۳ × ۳۱۰) ئیرگ وزه بهرهم ده هیئت!! ته مه ههر ته سه ور ناکریت؛ چ جای ته م ئاسمانه بهر فراوانه پر له ته ستره یه! نیمه چوزانین داخو ته مه ی زانراوه ئاسمانی یه که مه، یان چینیکیتی؟! خوی گه وړه بو ئاسمانی زهوی ده فهرمویت: ﴿وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصْبِيحٍ﴾ الملك: ۵. ئایا ته م ئاسمانه که شف کراوه ئاسمانی دنیا یه (واتا ئاسمانه نزمه که) یان کوومه لی خوړه که به دهوړی زه ویدا دین و ده چن، یان چینه کانی هه وایه که به دهوړی زه ویه ویه و شین دیاره و پی ده لین ئاسمان؟!

- هه روه ها خه لقردنی زهوی، که یه کیکه له وانه ی به دهوړی خوړدا دین و ده چن (ته وانی تر له خوړه وه بهره و دوور: عه تار، زوهره، زه مین، مه ریخ، موشته ری، زوحه ل، ئورانوس، نبتون، پلوتو)، ته مه ی دوا بیان زور له خوړه وه دووره و (۵,۹) ملیار کیلومه تر دووره، پله ی سه رمای (-۲۳۰)°، واتا له ژیر سفردایه.

ته ما زه مین یان زهوی چوارچیوه که ی (پشتینه که ی) له خه تی ئیستیوادا (۴۰,۰۷۶,۵) کم و، تیره که ی ههر له خه تی ئیستیوادا (۱۲,۷۵۶,۳۴) کم و، پروبه ره که ی (۵۱۰,۱۰۰,۰۰۰) کم دوو جایه و، پله ی گهرما که ی: بالای (۵۸) پله یه که له لیبیا یه / له عه زیزه و، ساردترین شوینی (-۸۹,۶) پله یه له فوستوک/ له کیشوهری قوتبی باشووره.

ته ما پیکه اته و پړزه و هیزی پاکیشان و بزوت و خولانه وه و...، ته مه ش ههر یه کیکیان جیهانیکی پر له موعجیزه یه.

- ﴿وَصَوَّرَكُمُ فَاَحْسَنَ صُورَكُمْ﴾: شکل و چونیه تیه کاتتانی به جوانترین شیوه کیشاوه.

ههروه کوو له ئایه تی تریشدا دهفهرموویت:

- ﴿اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ قَرَارًا وَالسَّمَاءَ بَنَاءً وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُورَكُمْ وَرَزَقَكُم مِّنَ الطَّيِّبَاتِ﴾ غافر: ۶۴.

- ﴿يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ مَا غَرَّبَكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ ﴿٦٥﴾ الَّذِي خَلَقَكَ فَسَوَّاكَ فَعَدَلَكَ ﴿٦٦﴾ فِي أَيِّ صُورَةٍ مَّا شَاءَ رَكَّبَكَ ﴿٦٧﴾﴾
الافتطار: ۶ - ۸.

- ﴿لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ﴿٩٠﴾﴾ التین: ۴.

هه ندیك دهفهرموون مه بهست خه لفقردنی سه یدنا ئاده مه (عَلَيْهِ السَّلَام)، به لام موقاتیلی قورئانه وان دهفهرموویت: مه بهست لئی هه موو مروؤیکه.

- ده بینیت خوای گه وره ئه م مروؤفه ی له نیوان گیانله بهراندایه شیوهیه کی وا دروست کردووه؛ له که شی هه موویاندا بژی و به هزر و زانستی خوئی باشتترین بارودوخ بو ژیا نی خوئی دابمه زربنیت. ده بینیت نه خشوکه له سه ر سک بخشیت، نه ئازهلێ چوار پیشه، نه پیوستی به فرینه و نه له ده ریادا ژیان. سه ری به رزه و به ده نی ریکه، ده شتوانیت هه موو زینده وه رانی تر و بیگیانیش بو خوئی ده سته بهر بکات. پروانه خوای گه وره له بهر په رچه دانه وه ی ئه و کافره دا که ئیسقانیکی پوواوی هیئایه لای پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و پرواندنی (به دهستی هاری) و وتی: ئه ی محمد، پیّت وایه خوا که ت ئا ئه مه زیندوو ده کاته وه؟! خوای گه وره له په ددیدا ده فه رموویت: ﴿وَصَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ قَالَ مَنْ يُحْيِي الْعِظْمَ وَهِيَ رَمِيمٌ ﴿٧٨﴾ قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ ﴿٧٩﴾ الَّذِي جَعَلَ لَكُم مِّنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَا أَنْتُمْ مِّنْهُ تُوقَدُونَ ﴿٨٠﴾ أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِقَدِيرٍ عَلَىٰ أَن يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلَىٰ وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ ﴿٨١﴾﴾ یس: ۷۸ - ۸۱. پروانه له کو تایی ئایه ته که دا ده فه رموویت: خوای گه وره ﴿الْخَلَّاقُ﴾ ه، واتا پیشه ی خه لفقردنه و هه موو شتیکی له توانا دایه. پاشان ده فه رموویت: ﴿الْعَلِيمُ﴾، زور زانایه. ئه م زانینه په یوه ندیی به زیندوو کردنه وه که وه هه یه. به و مانایه ی که خوای گه وره ده زانیت ئه م که سه ی که ده مریت و توخمی پیکهاته ی له شی که (۱۶) توخمه ده گه ریته وه ناو خاک، پاشان چیان لی دیت و چهند

خولی تر ده چنه وه جه سته ی که س یان ئازهل، یان میوه و سه وزه و پیکهاته ی تر! دوا ی مردنی تو خوی گه و ره ده زانیت بو نمونه توخمی ئاسن یان کالسیومه که ی جه سته ی تو چنه د جاری تر ده بیته وه به پیکهاته ی زینده وهرانی تر یان له کویدا ده بیت که خوی گه و ره زیندوو یان ده کاته وه! بویه ده فه رموویت: ﴿وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ﴾، ﴿وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ﴾. بپروانه چنه د به روشنی له سووره تی (قاف) دا ئامازه به مه ده کات: ﴿فَدَعَلَمَنَّا مَا تَقْضُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ وَعِنْدَنَا كِتَابٌ حَفِيظٌ﴾ ۱ ق: ۴.

- ﴿وَالَيْهِ الْمَصِيرُ﴾ ۲ :

ئه مه به شیکه له باسکردنی (خلق) و (تصویر).. که هه مووی هه قه و بو سه لماندن و چه سپاندنی حه قیقه ته عه قانیدییه کانه، له وانه ئه م چاره نووسه ی که هه موو ده بیت بگه پرینه وه لای خوی تاک و پاک:

- ﴿أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ﴾ ۱۱۵ ﴿المؤمنون: ۱۱۵.

- ﴿اللَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ ۱۱ ﴿الروم: ۱۱.

- ﴿وَهُوَ خَلَقَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ ۲۱ ﴿فصلت: ۲۱.

ثایه تی چواره م:

﴿يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُسْرُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾

واتا: «خوای گه وره به بوون و حالت و پیداو یستی هه ره موو ئه وانه ده زانیت که له ئاسانه کان و زه ویدان، ده زانیت ئیوه چی په نهان ده کهن و چی ئاشکرا ده کهن، هیچی لا شاراوه نییه، خوای گه وره زانا و شارهزا و ئاگاداری ختووره ی دله».

- ﴿يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾:

کافره کانی ئه وسه رده مه وه کوو زورینه ی کافرانی سه رده م ده یانوت مرووف دوا ی مردن ده بیته خاک و خوّل و زیندوو نابیته وه: ﴿وَقَالُوا أَإِذَا ضَلَلْنَا فِي الْأَرْضِ أَإِنَّا لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ﴾ السجدة: ۱۰. خوای گه وره لیږدها که توانا و زانینی خو ی ئاوا ده خاته به رده ستیان تا سه رنجیکی ژیرانه له خه لقکردنی ئاسانه کان و زه وی بدن و ئه قلیان پی بشکیت که زیندوو کردنه وه یان حه قه و کاربکیش نییه به لای خوای گه وره وه گران بیت. ئه و ئه و هه موو گه ردوون و ژیهانه ی خه لق کردوو و ئاگای له هه ره هه موو بزاون و سره وتیکی (وجود)، ئیتر چوّن ئیوه ی پی زیندوو ناکریته وه؟! ئاخر خو زیندوو کردنه وه له خه لقکردنی یه که مجار سه خنتر نییه! هه ره چه نده هیچ شتیک به لای خوای گه وره وه گران نییه: ﴿يَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُتَّخَذَ عِظَامُهُ﴾ بَلَا قَدَرِينَ عَلَيَّ أَنْ سُويَ بَنَانُهُ

﴿القيامة: ۳ - ۴﴾.

- ﴿يَعْلَمُ مَا تُسْرُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ﴾:

هه ره شه یه له کافره کان، که هه ره مه به ست و غایله و ختووره یه ک به دل و هزر و هوّش و هه ستاندا بیته خوای گه وره ئاگای لیته ی و ده یزانیت. جا له ناخانداندا کوفرتان شار دبیته وه وه کوو دووړووه کان، یان باوه پرتان شار دبیته وه وه کوو موسته زعه فه که شفنه بووه کانی سه ره تای وه حی.

- ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾: ﴿١﴾

هاتنی دووجار ﴿يَعْلَمُ﴾ و جارِکیش ﴿عَلِيمٌ﴾ هه مووی سه رنجراکیشانیانه بو ههست به چاودیریکردنی خوای گه وره تا به هه زهر بن. پاشان ئه وهنده ی تر ته ئکید ده کاته وه که ده فهرموویت: ﴿بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾! هه ر ختوورته و ههست نه ستیک که به دل و ههست و هو شدا دیت، خوای گه وره شاره زایه تی و ئاگای لییه تی!! خوای گه وره له زیاده ی ته ئکید ی زانینیدا ده فهرموویت: ﴿يَعْلَمُ الْسِرَّ وَ الْخَفَى﴾ طه: ٧، واتا: «نهینیه که و شاره واتریش له و ده زانیت».

ئه م ته ئکید کردنه ی زانین که له دوا ی توانای خه لقکردن دیت ئه و مه بهسته پروون ده کاته وه که ژیان و مردن به دهست خوای گه وره یه و ژیاندن و مراندنیش ههروه ها. زیندوو کردنه وه شتان هه تمیه، نه گرانه و نه شتی که بزر بییت، بو یه ده بییت خه می قیامه تی خوتانتان له به ریبت و ژیانی کورتی دنیا هه پالتان نه کات و پیی ده سخه پو نه بن.

ئايەتى پېنجەم:

﴿الْيَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ فَذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾

واتا: «چما ھەوالى ئەو كەسانە تان پېنە گەشتووە كە پېش ئەو ە دید و پى و بزوت و ھەلۆیستی كوفریان گرتبوو ە، كە چارەنووسیان بە چى گەشت؟ سەرەنجامى دید و ھەلۆیستی چەوت و دژوارى خۇيان چىشت! لە دنیا دا بە زەلیلى سەریان نایەو ە و فەوتان، لە پۆژى دوايشدا بە دلتیایەو ە سزایە كى زۆر بەزانیان دیتە پى».

- ﴿الْيَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ﴾:

۱- دواى شیوازە كانى ھۆشدارى و سەرنجراكیشتان و وریا كەردنەو ە بە پرگە كانى: ﴿وَلِلَّهِ مَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ (النفاى: ۲)، ﴿وَالْبَاقِ الصَّيْرِ﴾ (النفاى: ۳)، ﴿وَيَعْلَمُ مَا تُسْرُونَ وَمَا تَعْلَمُونَ﴾ (النفاى: ۴). ئینجا بەشیو ە لاو كى ھەپەشەى سزایە كى بەزانیان لیدە كات كە لە دنیا و قیامە تدا تووشى شكست و چاوشو پى و بەفە تارە تدانیان دە كات و لە پۆژى دوايش ھەروە تر، ئەمە پىى دەوتریت (الكتابة بالإیمان)، چونكە نموونەى كافربوونى خەلكانىكى تریان بو دەھینیتەو ە تا ئەمانیش كە دید و ھەلۆیستیان ھەروە كوو ئەو خەلكە كافرە بوو، بزانی كە چارەنووسیشیان وە كوو چارەنووسى ئەوان دەیت.

۲- شیوازی پرسیار كەردنە كە ەوانبیزییە كى تاییە تى تیدیە، پرسیارە كە بە (أ) و (لە)، واتا بە پرسیار و نەفیە، تا وەلامە كەیان بە (نەخیر) نەیت، چونكە ھەوالى خەلكانى تری كافریان پیگەشتووە چ عاد و ئەموود بووین، چ لەشكرە كەى ئەبرە ە و چ ھیتەر. بۆیە ئەگەر ولامە كەیان ئیجابى بو، وتیان: (بەدى پەیان گەشتووە) ئەو ە ئیتر خو دەخەنە ھەلۆیستیکەو ە كە ئەگەر باو ەریان نەھینا قبوولیانە چارەنووسیان وە كوو ئەو قەومانەى لى بیت. عوزریان نامیتیت، چونكە خۇیان دانیان بەو ە داناو ە كە بەلى ھەوالمان ە ە و دەشزانین چیان لیھاتووە.

- ﴿فَذَاوَبَالِ أَمْرِهِمْ﴾:

سزا که یان به چواندنی شتیکی تامکراو و چیژراو نیشان ده دات، چونکه هستکردنی چیژتن به هیژتره له هستی ده ستلیدان، ههروه کوو که کوردیش ده لئی: به لایه کمان به سه رهات تالاهه که یان هه ر له ده مدایه..

مه به ست له وهیه که ئیجگار سهخت و گشتگیر هه ستیان به چاره نووسه خراپه که یان کرد.

- ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾:

سه رباری ئه مهش که له دنیا دا چیژتوو یانه سزای گه وره و به ژانی قیامه تیشیان ماوه!

ثایه تی شه شه م:

﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالُوا أَبَشِّرْهُدُونَنَا فَكُفُّوا وَاُولَآءِ لَأَسْتَعْنِيَ اللَّهَ وَاللَّهُ عَنِّي حَمِيدٌ ﴿٦﴾﴾

واتا: «ئەو سزایەش بەو ھۆیەو بوو کە بەپراستی پێغەمبەرەکانیان بە چەندین بەلگە و موعجیزە ی پوونەو بو دەھاتن و ھەریە کەشیان داوای گەلە کە یانی ئەنجام دەدا، کە چی وتیان: ئایا مەروفتیک پێنایمان دەکات؟! جا دەره نجام کافر و بێ باوەر بوون و پشتیان ھەلکرد لە ئیان. خواش بێ نیاز بوو لێیان و وێڵکردن. خوا خواھەکی بێ نیازە لە ھەموو شتیک، ھەر لە زاتی خۆیدا سوپاسکراو»^(١).

- ﴿ذَلِكَ﴾: ناوی ئاماژە (اسم الإشارة) یە و لێرەدا وەکوو (کنایە بالإشارة) ھاتوو، واتا ئیوہ کە دید و ڕی و بزوت و ھەلوستان وەکوو دید و ڕی و بزوت و ھەلوستانی کافرانی پێشوو، ھەتمەن چارەنووسی ئیوہش وەکوو چارەنووسی ئەوان دەبێت، چونکە ئەوان:

- ﴿كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالُوا أَبَشِّرْهُدُونَنَا﴾:

١- ﴿كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ﴾، کە بە شیوہی مێینە، نە ک (كَانَ يَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ)، چونکە لە زمانی عەرەبیدا ھەموو کۆیە ک دەشیت بە شیوہی (مؤنث: مئ) پەفتاری زمانەوانیی لەگەڵدا بکریت، وەکوو ئیرە و، ﴿قَالَتِ الْأَعْرَابُ آمَنَّا﴾ الحجرات: ١٤. ئەو بە ناوبانگە کە بە (عەبدولەلیکی کورپی قورەیبی ئەسحەعی) ی زمانەوانیان وت: ئەو کۆمەلێک خەلک لەسەر ڕیتن بەتەمان بتکوژن. فەرمووی:

إِنَّ قَوْمِي تَجَمَّعُوا ... وَبِقَتْلِي تَحَدَّثُوا

لَا أَبَالِي بِجَمْعِهِمْ ... كُلُّ جَمْعٍ مُؤْتٍ

ئەمە بە پێچەوانەشەو ھەر شیاو، واتا شیوازی ئیرینە بو کۆی مێینە، وەکوو:

(١) جەنابی مامۆستا لێرەدا تەفسیری پوختی ئایەتە کە ی بۆ نەکردبوو وەکو ئەوانی تر، بۆیە ھەر لە تەفسیری پامان تەفسیرە کە بیان بۆ

دانایەو. (زادی)

﴿وَقَالَ يَسُوْفُ فِي الْمَدِيْنَةِ﴾ يوسف: ۳۰.

۲- بۆ زۆر له قه‌ومه‌کانی پێشوو زیاتر له یه‌ک پێغه‌مبه‌ر هاتوو. له یه‌ک کاتدا یان له دوا‌ی یه‌کتری. وه‌کوو به‌نو ئیسرا‌ئیل (جووله‌که) که زۆریان پێغه‌مبه‌ر بۆ چوو! وه‌کوو لێره‌شدا به‌شیوازی کۆ ده‌فه‌رموویت: ﴿رُسُلُهُمْ﴾. ئینجا هه‌ر نێراوی‌کیش (سه‌لامی خوایان لێ بی‌ت) چه‌ندین به‌لگه‌ و نیشانه‌یان له‌سه‌ر پاس‌ت و دروستیی په‌یامه‌که‌یان و وه‌حی خوا‌یی ده‌خسته‌ پێش چاو، که‌چی هه‌ر باوه‌ریان نه‌ده‌هینا! وه‌کوو لێره‌دا بۆ ئەمه‌ش ده‌فه‌رموویت: ﴿بِالْبَيِّنَات﴾، که‌ کۆیه‌.

۳- به‌لگه‌ و هۆکاری به‌ره‌هه‌لستی کافره‌کانی پێشوو ئەوه‌بوو که‌ ده‌یانوت: چۆن ده‌بی‌ت مرو‌فی وه‌کوو خۆمان بۆ هیدایه‌تدانمان بی‌ت؟ هه‌روه‌کوو که‌ قوره‌یش به‌ پێغه‌مبه‌ری خوایان (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده‌وت و هه‌روه‌کوو که‌ هه‌ندیک کافری گه‌لۆر و که‌لله‌پووتی سه‌رده‌م له‌م زه‌مانه‌دا به‌ ئیمه‌ش ده‌لێن: ئەدی بۆچی خواکه‌تان فریشته‌ی نه‌ناردوو؟! کافرانی پێش‌ووتر ده‌یانوت: ﴿أَبَشِّرْهُمْ دُونَا﴾ النّاعن: ۶. کافرانی قوره‌یش و هاو‌بیریان ده‌یانوت: ﴿فَقَالُوا أَبَشِّرْهُم بِمَا وَجَدَا نَبِيِّنَا﴾ القمر: ۲۴. خوا‌ی گه‌وره‌ ئەو دید و هه‌لۆیسته‌ سه‌یره‌ و باس ده‌فه‌رموویت که‌ هی هه‌موو کافرێکه‌: ﴿وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمْ الْهُدَىٰ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَبَعَثَ اللَّهُ بَشَرًا رَسُولًا﴾ الإسراء: ۹۴.

خوا‌ی گه‌وره‌ به‌ریه‌رچیان ده‌داته‌وه‌ که‌ ئەوه‌ گومانیک‌ی بات‌له‌ و هیج‌ نییه‌، چۆن ده‌بی‌ت بی‌ته‌ ریگری باوه‌ر‌هینان‌؟! ﴿قُلْ لَوْ كَانَ فِي الْأَرْضِ مُلْكٌ يَمْشُونَ مُطْمَئِنِّينَ لَنَزَّلْنَا عَلَيْهِم مِّنَ السَّمَاءِ مَلَكًا رَسُولًا﴾ الإسراء: ۹۵، و‌اتا: ئە‌گه‌ر فریشته‌ له‌سه‌ر زه‌ویدا نیشته‌جێ بوونا‌یه، ده‌بوو فریشته‌مان به‌ نێراو‌یتی خۆمان بناردایه‌، ئیستا که‌ ئیوه‌ی مرو‌ف له‌و‌ی نیشته‌جێن هه‌ر ده‌بی مرو‌فی وه‌کوو خۆتان بنێرین. ته‌نانه‌ت ئە‌گه‌ر فریشته‌یه‌ که‌مان بناردایه‌، هه‌ر ده‌بوو له‌ شیوه‌ی پیاو‌یکی وه‌کوو خۆتاندا بووا‌یه! ﴿وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكًا لَّجَعَلْنَاهُ رَجُلًا وَلَكِنَّا عَلَّمْنَاهُمْ مَا يَكْسِبُونَ﴾ الأنعام: ۹، ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ إِلَّا رَجُلًا﴾ يوسف: ۱۰۹.

- به‌ سه‌رسو‌رمانه‌وه‌ ده‌یانوت: ئای له‌م پێغه‌مبه‌ره‌ی خوا، خۆراک ده‌خوات و ده‌چێته‌ بازار؟!

۳۳

چون هه روا ساویلکانه و نه فامانه پەت دەکرێتەوه به بههانه ی ئهوهی که گوايه ناشیت مەرۆف به یامی خوای بۆ بیست!! ههروه کوو له م سهرده مه دا هه زاران مه یموون ئاسای چاولیکه ری پوژتاوا ئەم ئیسلامه گشتگیره کاریگه ره پەت دەکه نه وه و ده لێن (ئیسلامی سیاسی) مان ناوێت! درۆش ده کن، ئه وه ی که نایانه ویت هه موو ئیسلامه که یه، ده نا باوه ر و خواپه رستی و ئه حکام و ره وشت و لایه نه کانی تری ئیسلامیان وه رده گرت و پێوه ی پابه ند ده بوون! ئینجا بۆ سه لماندن و چه سپاندنی عه بدایه تیان بۆ پوژتاوا ی کافر ده لێن: ناهیلین دین ده ستپوه ردانی له سیاسه ت و هونه ر و ئه ده ب و ده ولەت و ئاراسته ی کۆمه لگه دا هه بیست، ناییت په فتار و ره وشت و یاسا و ده ستوور له سه ر بنه مای دیدی دینی دارێژرین! ئەمه په فزکردنه وه ی هه موو لایه نیکی دینه که یه که له یه ک زاراوه ی کوفریندا کۆبۆته وه که عه له مانییه ت (سیکولاریزم)ه.

- ﴿وَقُولُوا﴾: ئەسلی (تَوَلَّيْ) جیگۆرکێیه، واتا ئەو جیگایه ت جێده هیلت که لێی بوویت. پاشان بۆته نواندنی په فتاری قبۆلنه کردن و په فزکردن به گوێنه دان و پشت تیکردن، واتا گوێنه دان به وه حی و بانگه وازه که ی پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ السَّلَامُ): ﴿ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ﴾ البقرة: ٦٤.

- ﴿وَأَسْتَغْنِي اللَّهُ وَاللَّهُ عَنِّي حَمِيدٌ﴾:

١- (استغنی): له (غَنَى) وه یه، واتا: ناچار نییه، باکی نییه، مه منوون نییه باوه ر ده هینن یان نا. هه بوونی (هه مزه و سین و تائ)ه که ش (است) بۆ زیاده ته ئکید ی بیباکیه که یه تی، واتا ئیوه باوه ر به و پیغه مبه ره (عَلَيْهِ السَّلَامُ) و به په یامه که ی به یین یان نه هینن؛ خوای گه وه هه ر ه یج باکی پێی نییه و مه منوتان ناییت! باوه ره یینانتان له به رژه وه ندی خۆتانه، باوه رنه هینانتان زیان له خۆتان ده دات نه ک له خوای گه وه ر: ﴿وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ﴾ آل عمران: ٩٧، ﴿إِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنْكُمْ﴾ الزمر: ٧.

٢- هاتنی (واو) له سه ره تادا که (واو الحالیة)یه، ههروه ها شیوازی کرداره که (که) رابوردوو (ئه وه ده سه لمینیت که ئه وه له یستی باوه رنه هینانه تان له کاتیکدا یه که خوای گه وه ر له ئه زه له وه باکی به باوه ره یینانتان نه بووه.

۳- ئینجا له كۆتایی ئایه ته كه شدا سیفه تی بیباکی و پیویستنه بوونی خوی ته ئکید ده کاته وه و ده فهرموویت: ئیوه باوه ربه یین یان نه هیین، بیپه رستن یان نا، مه دحی بکه ن یان نا، خوای گه وره ههر سوپاسکراوه و ته سبیحاتی ههر بو ده کریت، ئه مه ش سیفه تی نه گۆریتی: ﴿وَاللَّهُ عَنِّي حَمِيدٌ﴾. ههروه کوو له شوینی تریشدا به ته ئکید زیاتره وه ده فهرموویت: ﴿وَارَاتِ اللَّهَ لَهَا الْغَوْثُ الْحَمِيدُ﴾ الحج: ۶۴. چونکه ته نها خوای پهروه ردگار بیباکه و پیویستی به هیچ نییه. ده نا هه موو مه خلوقات نوقسانن و پیداویستییه کانیا ن له هه موو کات و شوین و حاله تیکیاندا یه.

۴- (غني) به مانای ده وله مه ندیشه که به رامبه ر هه زاری و ده سته کورتی و موحتاجی به کار دیت: ﴿وَمَنْ كَانَ غَنِيًّا فَلْيَسْتَعْفِفْ﴾ النساء: ۶، ﴿الَّذِينَ يَسْتَدِينُونَكَ وَهُمْ أَغْنَاءُ﴾ التوبة: ۹۳.

ثایه تی حه وته م:

﴿زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُبْعَثُوا قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتُبْعَثُنَّ بِمَا عَمِلْتُمْ وَذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٧﴾﴾

واتا: «ئهوانه ی دید و پرسی کوفریان گرت بهر لاف و گه زافی ئه وه لیده دهن که گوايه هه تاهه تايه زیندوو ناکرینه وه! بلی: به دی، سویند به خوی پهروه دگرم زیندوو ده کرینه وه و پاشان لپرسینه وه تان له سهر هه موو ئه و کار و کرده وانه تاندا له گه لدا ده کریت که کردووتانه، ئه وه ش کاریکه بۆ خوی گه وره ئاسانه بیكات».

- ﴿زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُبْعَثُوا﴾:

١- ﴿زَعَمَ﴾: (الرَّعَمَ): گیرانه وه ی قسه یه که که ئه گه ری درۆی زۆرتره، بۆ خو هه لکیشانه، یان داپۆشینی درۆ. ده شی ت به کوردی لاف و گه زاف لیدان بیت، که په فتاریکه زیاتر زه مکراره نه ک په سه ند، ههروه کوو له قورئاندا هه ر له زه مکردندا هاتوو: ﴿بَلْ زَعَمْتَ أَنَّ جَعَلَ لَكُم مَّوْعَدًا﴾ ﴿٤٨﴾ الکهف: ٤٨، ﴿تَرْفَعُونَ أَشْرُكُوا إِنَّ شُرَكَاءُ الَّذِينَ كَفَرُوا تَرْفَعُونَ﴾ ﴿٢٢﴾ الأنعام: ٢٢، ﴿قُلْ أَدْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِي﴾ ﴿١٧﴾ الإسراء: ١٧. لپره شدا به هه مان مانای پالانته کردن و گه زاف لیدانه.

٢- ئه مه جوړیکی تری کوفری کافره کانه که باوه رنه هینانیانه به زیندوو بوونه وه و هاتنی رۆژی دوایی و سزا و پاداشتی ئه و، چونکه دید و پری و بزاون و هه لویستی که پیناسه ی حه قیقه ته واقیعه کانی (وجوده)، که زیندوو بوونه وه به کیکیانه، ههروه کوو ئه و حه قه ی له ثایه ته کانی پیشوودا ئامازه ی پیکراوه: ﴿حَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ﴾، ﴿يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، ﴿وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ﴾ ﴿٢٠﴾.

٣- موشریکه کان لاف و گه زاف لیدانیان به شیوه یه ک ده رپویه که دلنیان و گومانیان تیتیدا نییه که زیندوو ناکرینه وه، چونکه قسه و دید و هه لویسته که یان به (لن) ته ئکید کردوته وه که مانای نه فیکردنی هه تا هه تایه ده گه یه تیت. وه لامة که یان به ته ئکیدیکی به هیزتر و به سوینده وه بۆ هاتوته وه، تا دید و هه لویستیان پووجه ل بکاته وه:

- ﴿قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتُبْعَثُنَّ﴾:

- ﴿بَلَىٰ﴾ وهلامی سه لماندنی هه وال و پرسپاری نه فییه: ﴿وَأَشْهَدُهُمْ عَلَىٰ أَنفُسِهِمُ الَّتِي بَرَكْتُ قَالُوا بَلَىٰ﴾ الأعراف: ۱۷۲، یان: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَأْتِينَا السَّاعَةُ قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتَأْتِيَنَّكُمْ﴾ سبأ: ۳. به لام بو وهلامی پرسپار به (همزة) و (هل) دهوتریت (نعم)، وه کوو: ﴿فَهَلْ وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا قَالُوا نَعَمْ﴾ الأعراف: ۴۴. (بلی): له زاری هه ولیریدا (به دی) یه، که پراویری (بلی) یه. وه کوو: "چا نه تاندیتییه؟ به دی دیتوومانه".

- ﴿وَرَبِّي﴾: سوینده به خوای پهروهردگار. واتا خوای گه وره به پهروهردگاریتی خوی سویند ده خوات که به لئی به ته نکید زیندوو ده کرینه وه. له قورئاندا سی جار خوای گه وره به م شیوازه نهو سوینده ی خواردوو:

- ﴿وَيَسْتَعْجِلُونَكَ أَحَقُّ هُوَ قُلْ إِي وَرَبِّي إِنَّهُ وَلِحَقٍّ﴾ یونس: ۵۳.

- ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَأْتِينَا السَّاعَةُ قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتَأْتِيَنَّكُمْ﴾ سبأ: ۳.

- ههروهه له م سووره تی ته غابونه دا: ﴿رَعِمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَن لَّنْ يُبْعَثُوا قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتُبْعَثُنَّ﴾ التغابن: ۷.

- ﴿ثُمَّ لَنُنَبِّئَنَّ بِمَا عَمِلْتُمْ وَذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾:

- ﴿ثُمَّ﴾: پاشان، واتا دواي زیندووکردنه وه تان ماوه یه کی به دوا دا دیت (حه شر و پاره وستان و چاوه پروانی)، ئینجا ئاگادار ده کرینه وه له وهی چیتان کردوو که له شوینیکی تردا ده فهرموویت: ﴿وَكُلَّ إِنْسَانٍ أَلَمْنَهُ لَطْفُهُ فِي عُنُقِهِ وَنُخِّجْ لَهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ مَنشُورًا﴾ ﴿أَقْرَأْ كِتَابَكَ كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا﴾ الإسراء: ۱۳ - ۱۴، ئاوا نامه ی ئه عملیان ده دریتی و موحاسه به ده کرین له سه ری. واتا خودی هه واپیدانه که تان خوی له خویدا دیاریکردنی سزاشه: ﴿إِلَّا تَنَامِرْجُهُمْ فَنُفِئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا﴾ لقان: ۲۳.

- ﴿وَذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾: بیگومان نهوه: زیندووکردنه‌وه و هه‌والپیدانی هه‌مووان و لیپرسینه‌وه‌یان بو‌خوای گه‌وره ئاسانه: ﴿قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ﴾ یس: ۷۹. زیندووکردنه‌وه که ئاسانتریشه له‌خه‌لقکردنی یه‌که‌مجار، هه‌رچه‌نده هیچ شتیک بو‌خوای گه‌وره سه‌خت نبیه تا‌ئه‌و ئاسان و نه‌ویان ئاسانتریی: ﴿وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ﴾ الروم: ۲۷، واتا‌لای ئیوه کاریکی قورسه، چونکه ده‌بینن جه‌سته‌ی مردووه‌که ده‌پزیت و ده‌پوویت، پاشان ده‌بیته‌وه به‌خاک و خو‌ل، حه‌تمه‌ن کو‌کردنه‌وه و پ‌و‌ج به‌به‌ردا‌کردنه‌وه‌ی سه‌خته و بو‌مرو‌ف مه‌حاله، بویه‌وا به‌لایانه‌وه ئه‌سته‌مه. به‌لام خوای گه‌وره بو‌هو‌شپیدان و داوای سه‌رنجدانیان ده‌فه‌رموویت: به‌لام خوای گه‌وره که زیندوو ده‌کاته‌وه، ئاسانتره: ﴿وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ﴾.

ثابته تی هه شته م:

﴿فَأْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالنُّورَ الَّذِي أَنزَلْنَا وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ (٨)

واتا: «دهی سا باوه پ به خوی گه و ره و پیغه مبه ره که ی و ئەو نووره بهیئن که ناردو و مانه ته خواره وه. خوی گه و ره به هه موو ئەو کارانه ی ده یکن ئاگاداره و ورده کارانه په ی به هه مووی ده بات و ده یانزانیّت».

١- ئەو (فاء) ه ی له سه ره تاوه یه پیی ده وتیّت: (فاء الشرطیة)، واتا: دهی سا گه ر ئەم به لگانه تان بۆ پروون بۆوه له خه لقی ئاسمانه کان و زهوی و خه لقی خۆتان و هاتی په یامی خوی و ته ئکیداتی زیندو و بوونه وه و لیپرسینه وه تان، دهی که مادام وایه باوه پ بهیئن. سه رکه ش و مله و پ مه بن و گوئ نه ده نه هیچ. هه ر به وه خۆه له تین که ناییت نیراوی خوی گه و ره موقوف بیّت!

- له وه بگه رین و پروو له خوی گه و ره بکه ن، باوه پی پی بهیئن و په یامه که ی وه رگن.

- باوه پ به پیغه مبه ره که ی بهیئن و بینه شوینکه وتووی.

- باوه پ به نووره بهیئن که ناردو و مانه ته خواره وه که قورئانه که یه: ﴿وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ مِائِينَ﴾ (٧٤) النساء: ١٧٤، ئەم قورئانه نووری بهرچاوان و پۆشنیی هزر و پرووناکیی دل و ویزدانه. ئەم نووره سه رچاوه ی به لگه و نیشانه ی بهرچاوپروونی دنیا و قیامه ته، نووری پینیشاندانه، چونکه وه حیی خوی کردگاره: ﴿إِنَّا أَنزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ﴾ المائدة: ٤٤.

- باوه پ هینان بهم قورئانه باوه پ هینانه به هه موو پروکنه کانی نادیار (غیب): ﴿الَّذِي﴾ ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِلْمُتَّقِينَ ﴿١﴾ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿٢﴾ وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِن قَبْلِكَ وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ﴿٣﴾﴾ البقرة: ١- ٤. ئەم قورئانه نووره، هه موو تاریکیه کانی نه زانین و گومان و شیرک و کوفر و دوو پرووی ده ره و نیتته وه و مایه ی پارسه نگیی موسلمانان و سه رفرازیانه، چونکه پربازی راستی خوی گه و ره یه: ﴿مَا كُنْتُ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَنُ وَلَكِنْ﴾

جَعَلَنَّهُ قُورًا تَهْدِي بِهِ مَن نَّشَاءُ مِّنْ عِبَادِنَا إِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٥٢﴾ الشورى: ٥٢.

- ﴿أَنزَلْنَاهُ﴾: له شیوازی باسکردنه وه دپته سهر دوواندن وده فهرموویت لی ئیمه ناردوومانته خواره وه تا زیاتر هانیاں بدات باوهر بهین و دلنیا بن له وهی که له خوای گه وره وه راسته وخو هاتووه.

- ﴿وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾: خوای گه وره ئاگاداره، زانایه به و کارانه ی ده بکه ن. ئه مه هم هه ره شه یه لئیا ن، هم هاندان و مژده دانه پییا ن، که ئه گهر باوهر پتان نه هیئا و یاخیوون، ئه وه چاره نووسیکی به دی وه کوو ئه و کافرا نه ی پیش خو تان چاوهر ی بکه ن. ئه گهر باوهر پشستان هیئا و په یامی خواتان گرته بهر، ئه وه ئیوه ش له ریزی ئه هلی ئیا ن هه ژمار ده کرین و به دلنیا یه وه پاداشتتان مسوگهر ده بیت.

- ﴿خَبِيرٌ﴾ زانا و شاره زایه، که ئاگای له دید و پروانگه و تیروانین و بیرو باوهر هه یه که له دل و هزر و ویزداندا ده بیت یا ن نابیت. ههروه ها په فتار: که گو فتار و کردار و بریاره تا بزنان که ناتوان به موجه له پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پایی بکه ن و له ناخیشیاندا کوفریان هه شاردا بیت. باوهر هیئا نه که بو خوای شاره زایه که ئاگای له نهینی و شاره و تر هه یه.

ئايەتى نۆيەم و دەيەم:

﴿يَوْمَ يَجْمَعُكُمُ الْيَوْمَ الْجَمْعُ ذَلِكَ يَوْمُ التَّغَابُنِ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَعَمِلْ صَالِحًا يَكْفُرْ عَنْهُ سَيَأْتِيَهُ وَيُدْخِلُهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿٢﴾﴾

واتا: «رۆژىك دىت كه هه مووتان بۆ رۆژى كۆبوونهوه (حه شر) كۆ ده كاتهوه. ئەو رۆژه كه رۆژى زيانلىكهوتنه، هەر كه سىك باوەر بهيئيت و كاروكردهوه چاكه كان ئەنجام بدات ئەوه خواى گهوره له هه موو گوناچه كانى ده بووريت و ده بخاته ئەو به هه شتهى خۆيهوه كه جۆبار (جۆگه و پووبار) به ژيريدا دىت و ده روات و هه تا هه تايه به نه مرى تييدا ده ميننه وه. ئا ئەوه شه سه رفرازى مهن و گهوره و به نرخ. ئەمما ئەو كه سانهى كه پيازى كوفريان گرته بهر و تايه ته كانى ئيمه يان به درۆ خسته وه، ئەوانه ئەهلى ناگرى دۆزه خن و به نه مرى تييدا ده ميننه وه. ئەوهش به پراستى چاره نووسىكى خراپ و دژواره».

- ﴿يَوْمَ يَجْمَعُكُمُ الْيَوْمَ الْجَمْعُ﴾:

١- رۆژى قىامەت خواى گهوره هه موو مروڤى تيدا كۆ ده كاتهوه، له سەيدنا ئادەمه وه عليه السلام تا هه موو ئەو كه سانهى كه دنيايان له سەر كۆتا دىت. هەر هه موو له ساحەى مه حشه ردا كۆ ده كرينه وه: ﴿هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ جَمْعَكُمْ وَالْأَوَّلِينَ﴾ (المراسلات: ٣٨).

٢- كه ده فەرموویت: ﴿يَوْمَ الْجَمْعِ﴾، لامه كه (لامى ته عليل)ه، واتا له بهر ئەو رۆژه هه مووتان كۆده كاته وه. ههروه كوو كه ده شيت (لامى ته وقيت) بيت، واتا له وكاتى كه بريارىداوه رۆژى حه شره هه مووتان بۆ دوواكهوتن زيندوو ده كاته وه. ئەمەش خۆى مه به سستىكه له هوشپيدانى كافره كان كه زيندووكرده وه كه وهك حه تميه؛ زۆر نزيك و خيراشه، ئەمەش په دكردنه وهى پالانته كردنه كه يانه كه گوايه زيندوو ناكرينه وه: ﴿زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُبْعَثُوا﴾ (التغابن: ٧).

لامى ته وقيت نموونهى ترى له قورئاندا زۆره، وه كوو: ﴿اقِمِ الصَّلَاةَ لِذُلْكَ الشَّمْسِ﴾ (الاسراء:

٧٨، واتا له کاتی زه والدا که خور له چه قی ئاسانه وه به ره و خورئاوا لار ده بیته وه. لیره شدا به ته ئکیده وه ده فهرمویت که له و پوره که پوژی کو بوونه وه به هه مووتان زیندو ده کاته وه.

له شوینی تریشدا به (یوم الجمع) هه ناوی بردو وه: ﴿وَتُنْذِرَ يَوْمَ الْجُمُعِ لَا رَيْبَ فِيهِ﴾ الشوری: ٧.

- ﴿ذَلِكَ يَوْمُ التَّغَابُنِ﴾: ئا وه و پوره به پوژی ته غابون.

التغابن: که له سهه کیشی (التفاعل) ه، واتا دوو لایه و زیاتر به شدارن تیتیدا.

- ئه سلی (تغابن) له (غبن) وه هاتو وه. (غُبْن) و (خُبْن) هه ردو وکیان بریتین له و زیانه ی که به سهه فروشیاردا دیت که کالاکه ی به نرخیک فروشتو وه که متر له وه ی له سهه خوی که وتو وه. واتا غوبنی به سهه خویدا هینا وه. (غُبْن) بو زیانی شارا وه ی له م جو ره به و، (خُبْن) بو زیانی ئاشکرایه که کپیار و ئه هلی بازار، یان ئاماده بو وه کانیش بزائن که ئاوا زیانی لی که وتو وه، چونکه له سهرمایه که شی که م بو ته وه.

ئهم پوژی هه شر و حساباته ش له هه موو پرویه که وه زیانی ئه هلی کوفره، چونکه ئه ته مه ن و سامان و هه لویسته ی له ژياندا هه یانبوو که سهرمایه یان بوو، ده یانتوانی وه کوو ئیپاندارانه بیکه نه مایه ی بازارگانی به سوود له گه ل خوی گه ورده دا، به لام ئه مان له نه فامی ول ووتبه رزی و هه وا و هه وه سیاندا وایان زانی چیژه کانی دنیا یان قازانجی سهرمایه ی ته مه نه، به لام له قیامه تدا بو یان پروون ده بیته وه که وه کوو که قازانجیان نه کردو وه و سهرمایه که شیان له ده ست ده چیت، چونکه ده بینن ئه هلی به هه شت که له دنیا ی ئه واندا مه حرووم و په ریده و چه وساو ه بوون، ئه وه تا په زامه ندیی خوی گه وره یان به ده ست هینا وه و به هه شتیشیان خه لاته له به رامبه ر زه لیلی و چاوشوپی و پسوایی ئه واندا. پوژی ته غابون پوژی هه سته کردنه به زیان و دوپان، خوا بمانپاریزیت.

- ﴿وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾
 ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١﴾:

۱- باوهر و کردهوهی چاک (ایمان و عمل صالح)، وه کوو (نظریه و تطبیق)، (فکر و ممارسه)،
 هه موویان دوو لایه نی ئیعتیقاد و لایه نی به کردهوه کردنی ئیعتیقاد ده خوازن. باوهر دواى ئه وهی
 بهو شیوه ره سه نه له ناخی موسلماندا ده چه سپیت که خواى گه وره ویستویتی، که حه قیقه ته
 عه قائیدییه کانی له ناخی موسلماندا ده بنه به لگه نه ویست و هیچ گومان و پارایی و دوو دلییه ک
 نایانله قینیت؛ ئه وکاته ههر خوی ده بیته پالنه ری کارکردن. به لام مهرجه کارکردنه که ئه وانه بن
 که شهرع فره موویه تی کردهوهی چاکن، له خواپه رستیه کان و مامه له حه لاله کان و بزواتی
 شه رعییانه و جیهاد له پیناوی خوا و سیاسه تی شهرعی و دهرهینانی خیروبیری زه مین و
 به کارهینانی بو کامه رانیی مروفایه تی... ههر کردهوهیه ک بو خواى گه وره ئه نجام بدریت و
 مه به ست لئی په زامه ندیی ئه و بیت؛ ده بیت پوکنی دووهمیشی تیدابیت که به پینی شهرع ده بیت،
 که و ابو کردهوهی چاک ئه وهیه که بو خوایه و به پینی سیره و سوننه تی پیغه مبه ری خوایه
 (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، واتا (الإخلاص والطاعة) ی تیدایه.

۲- ئه و که سه ی که ئه م دوو پرووکنه (الإيمان والعمل الصالح) ئه نجام ده دات و پینان
 په روه رده ده بیت؛ ده بیته موسلماننی چاک و چاکساز (صالح ومصلح)، خوی له خویدا پیاوچاکه
 و چاکیشی لی ده وه شیته وه. ئا ئه م دارشتنه سه خته ی که ره نگه نیوه ی ته مهن بخوازیت و له
 هه ندی لایه نیدا هه موو ته مهنی ده خوازیت؛ ئه مه داواکراوه که یه. ئا ئه مه یه که ئه م هه موو
 پاداشته ی بو دابینکراوه:

أ- ﴿يُكْفِّرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ﴾: هه موو گوناچه کانی ده سرپشته وه. پاک و پالفته ده بیت وه کوو ئه و
 رۆژه ی له دایک بووه!

ب- ﴿وَيُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ﴾: ده یخاته به هه شته کانیه وه. ئه م که سه له موحاسه به دهرچووه،
 په زامه ندیی خواى گه وره ی به ده ست هیناوه، ئیتر حه تمهن پاک و پالفته ده کریت تا شایسته ی

به هشتی خوی گه وره بیّت. چونکه ئەوانە ی دە چنە به هه شته وه هه موو خواناس و پاک و سه رپاسته كانن. ته سه وری خۆت بکه ئە گهر چو ویت به هه شت. تۆ که مترین که سیان بو ویت که شیاو کرا ویت!! ئەوانی تر هه موو له تۆ چاکتر بوون! ئەمه هه ر لوتف و ره حمهت و که ره می خوی گه وره یه که ئەو خه لکه که مته رخه مه ش ده خاته به هه شته وه، به هه شتیک که مه نزلگای پیغه مبه ران و سد دیقان و شه هیدان و پیاو چا کانه. به هه شتانی که که خوی گه وره باسی هه موو چیژه کانی کردوون له: گه شه ی پۆح و دیتی خوی گه وره، بو ئاسووده یی ده روون و چیژی جهسته، چیژه کانی خۆراک و خواردنه وه و جنس، چیژه کانی دیتن و بیستن و بو نکردن و ده ست لیدان و هه موو چیژه کانی خواردن و خواردنه وه!

ج- ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾: له م به هه شته دا، له م مه نزله جیاوازانده له خو شترین حاله تدا ده بن و به نه مریش تییدا ده میننه وه. نه مری واتا نه پرانه وه! بی ئازار و ژان، بی مه له لگرتن و بیزاری، بی نه خو شی و مردن!

- ﴿ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾: ئا ئەمه یه سه رفرازی مه زن، ئەمه یه سه رکه وتن و ده رکه وتن و خه لات وه به رکه وتن. حاله تیک خوی گه وره ناوی بنیّت (فوز)، مه دحیشی بکات که (عظیم) ه و به ناوی ئاماژه ی (ذالك) ش هه موو سه رکه وتنیک بخاته چوارچیوه ی ئەمه وه: ئا ئەمه یه سه رفرازی مه زن. به راستی لوتکه ی هه موو سه رکه وتنیکه که هیچ پله و ئاستیکی له سه رووه وه نییه. خوی گه وره مه حرومان نه کات لئی، ئامین.

- ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا وَبِئْسَ الْمَصِيرُ﴾:

- ئەما ئەوانی به رامبه ر کافره کان، که به زانین و لووتبه رزی و گوینه دان خویان گه یانده ئەو حاله ته ی زیانی گه وره و نه بپراوه: ﴿قُلْ إِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ الزمر: ۱۵. ئا ئەمانه ی زیانی هه موو شتیکیان، لیکه وت له بازرگانییه که یاندا ئیفلاس بوون! به لام به رامبه ره کانیان گه یشتنه ئەو سوود و قازانجه خه یالیه ی له بازرگانییه که یاندا وه ل خوی گه ورده له دنیا دا ده یانکرد، که خوی گه وره له دنیا دا پییده فهرموون: دلنایان ئەم که سابه ته تان، ئەم بازرگانییه تان له گه ل خوی گه ورده هه رگیزاوه رگیز زیانی به دوا دا نایات.

به دل سهرنجدهره ئەم کاسبی و بەلین و ئەنجامه: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ
وَأَنفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً يَرْجُونَ تَجَرَّةً لَّنْ تَبُورَ ۖ لِيُؤْتِيَهُمُ أَجْرَهُمَّ وَيَزِيدَهُم مِّن فَضْلِهِ إِنَّهُ غَفُورٌ
شَكُورٌ﴾ ﴿٣٠﴾ فاطر: ٢٩ - ٣٠.

لهو کاته دا که موسلمانان پوووسووری لای خوای گه و ره و سهر به رزی قیامهت و ئاسووده ن،
چونکه له سهر دید و پێ و بزوات و هه لویستی ئیبا ندارانه یان به رده وام بوون: ﴿أُولَٰئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن
رَّبِّهِمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ ﴿٥﴾ البقرة: ٥، ئەمانه ئاوا سهر فراز بوون. ئەمما کافره گێله کان که ژیان و
چێژی دنیا هه پالی کردن و لووت به رزانه په فتاریان کرد، ئەوه تا له و په ری زیان دان! ﴿وَالَّذِينَ
كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا وَبَشَ الْأَمْصِرُ﴾ ﴿١٠﴾.

عه للامه شه نقتی (رحمه الله) ده فره موویت: زانایانی ئیسلام حه قیقه تیکیان باسکردووه که
جێ سهرنجه، ده فره موون: هه موو مروفتیک جیگایه کی له به هه شت و جیگایه کی له دۆزه خدا
هه یه، که ئەهلی به هه شت ده چنه به هه شته وه جیگاکه ی دۆزه خیان بو ئەهلی دۆزه ده بیته،
ههروه ها که ئەهلی دۆزه ده چنه دۆزه خه وه، جیگاکه ی به هه شتیان بو ئەهلی به هه شت ده بیته.
ئاوا موسلمان هه کان شادمانتر ده بن، کافره کانیش پر هه سرت و په شیانی و پر ژان و خه م!

ثایه تی یازدهیم:

﴿مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ يَهْدِ اللَّهُ قَلْبَهُ، وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ (۱۱)

واتا: «هەر کیشه و ناره‌ه‌تی و به‌لایه‌ک دیته‌رئ؛ حه‌تمه‌ن به‌پیی فه‌رمانی قه‌ده‌ریانه‌ی خوای گه‌وره‌یه‌ که پیشتر برپاری له‌سه‌ر داوه‌، جا هەر که‌سیک ته‌سلیم به‌ فه‌رمانی خوای گه‌وره‌ بیت، خوای گه‌وره‌ش دلقایمتری ده‌کات و رینمایی دلیایی و یه‌قینی ده‌کات، خوای گه‌وره‌ ئاگاداری هه‌موو شتیکه و شاره‌زایه‌تی».

- ﴿مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾:

۱- قورتویی ده‌فه‌رموویت: وتراوه‌ که هوی هاتنه‌خواره‌وه‌ی ئەم ئایه‌ته‌ ئه‌وه‌بوو که کافره‌کان به‌ موسلمانان ده‌وت، ئە‌گەر ئه‌وه‌ی موسلمانان ده‌یلین دیندارییه‌کی راست بووایه‌، خوای گه‌وره‌ له‌ به‌لا و موسیبه‌تی لاده‌دان و نه‌یده‌هیشت تووشی هیچ بین.

۲- موسیبه‌ت که هەر (مصیبه‌)ی عه‌ره‌بییه‌ و خه‌لکی وا ده‌زانن به‌لا و خراپه‌ و کویره‌وه‌رییه‌، به‌لام له‌ راستیدا واتای ئه‌وه‌یه‌ که تووش ده‌بیت و دیته‌ ریت، ئیتر مه‌رج نییه‌ هەر خراپه‌ بیت: ﴿مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنْ نَفْسِكَ وَأَرْسَلْنَاكَ لِلنَّاسِ رَسُولًا وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا﴾ (النساء: ۷۹). که‌وابوو موسیبه‌ت ده‌شیت هاتنه‌رپی چاکه‌ش بیت.

۳- ئە‌سلی (مصیبه‌)ه‌ که (مُصِيبٌ)ه‌، واتا ئه‌وه‌ی که تووش دیت، به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه‌ی باسی رووداو و رووداویش له‌ عه‌ره‌بیدا (حادثة)یه‌ و (مؤنث)ه‌؛ ئە‌میش بووه‌ به‌ (مصیبه‌)، واتا (حادثة أصابك) یان (حادثة مصیبه‌)، وه‌کوو ده‌فه‌رموویت: ﴿أَوَلَمَّا أَصَبْتُمْ مَصِيبَةً قَدْ أَصَابَكُمْ مِثْلُهَا فَلْتَمَنَّ أَفِي هَذَا﴾ (آل عمران: ۱۶۵)، ئاماژه‌ی شکسته‌که‌ی غه‌زای ئوحوده‌ که به‌سه‌ر یاوه‌راندا هات.

۴- ﴿إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾: (إذن) مؤله‌تدان (إجازة)یه‌، واتا رپییدان، لیره‌شه‌وه‌ رپییدانی چوونه‌مالان بووه‌ به‌ (إذن).

ئېنىقلاپ باس (خوالياپازى بىت) دىفەرموو: واتا (بأمرالله)، واتا بە فەرمانى قەدەريانە و ويستى خواى گەورە دەبىت.

۵- ئەم دەقە كورته حەقىقەتتىكى عەقائىدى دەسەلمىنىت و دەچەسىيىت كە ئىجگار كاريگەرە و جيگىر بوونى بى دوودلى و گومان پارسەنگىيەكى تەواو لە ديد و تىروانىن و پەفتار و پەشتى مۇسلماندا دروست دەكات، چونكە قەناعەتى تەواوى لەسەر ئەو دەدەمەزىت كە هېچ بزاوت و سەرەتتىك لە گەردوون و ژيان و مەوۇقا بەبى قەدەرى خواى گەورە پوونادات. واتا ھەموو بزاوت و سەرەتتىك بە (زانين و ويست و توانا)ى خواى گەورە بە كە بكەرى بى وىنەيە. لقىك لەمە برىتيە لە دلىابوون لەوہى كە ھەرچى بەلا و كىشە و موسىبەتتىك دىتە رى مۇسلمان پىشتەر لە قەدەرى خواى گەورەدا نوسراوہ و حەتمەن دەبوو بىتە جى، ئەمەش كۆلى قورسى خەم و ھەسەرتى لەسەر سووك دەكات و دەبىتە مايەى زىباتر سەبرگرتن، كە دەبىتە زەخىرەى قىامەت و مايەى پاداشت، ھەر وەكوو لە فەرمودەى سەحىدا ھاتووہ كە پىغەمبەرى خوا (صلى الله عليه وسلم) دىفەرموو: (عَجَبًا لِّأَمْرِ الْمُؤْمِنِ، إِنَّ أَمْرَهُ كُلَّهُ خَيْرٌ، وَلَيْسَ ذَاكَ لِأَحَدٍ إِلَّا لِلْمُؤْمِنِ، إِنْ أَصَابَتْهُ سَرَاءٌ شَكَرَ، فَكَانَ خَيْرًا لَهُ، وَإِنْ أَصَابَتْهُ ضَرَاءٌ، صَبَرَ فَكَانَ خَيْرًا لَهُ)^(۱)، واتا: «بەپاستى ھەلوپىستى مۇسلمان سەيرە، خواى گەورە ھەر فەرمانىكى قەدەرىى خويى بۇ دابىت ھەر خىرەو دەدەرە بوى، ئەوہ بۇ كەسى تى غەبرى مۇسلمان وا نىبە. ئەگەر تووشى خوشى بىت سوپاسى خواى گەورەى لەسەر دەكات، ئەوہ بە خىر بوى دىتەوہ. ئەگەر تووشى ناپەھەتەش بىت، سەبرى لەسەر دەگىت، ئەوہ ناپەھەتە كەشى ھەر بە خىر بۇ گىرا (لە ھەردوو ھالەتە كەيدا پاداشتى بۇ دەنوسرىت)».

۶- خواى گەورە كە باس لەم رىسايە دەكات: ﴿مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ﴾ لە شوپىنىكى تردا: ﴿مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾^(۲) الخديد: ۲۲، واتا: «ھەموو گرانى و لافاو و بوومەلەرە و زىيان و توفان و ك ارەساتى تر كە بەسەر زەویدا دىت، يان ناپەھەتەى نەخوشى و بەزىن و كوپرەوہرى و كىشە كە بەسەر تاك تاكى

(۱) مۇسلىم (۲۹۹۹).

ئېۋەدا دېت؛ ھەر ھەموويان پېشتەر نووسيوھ و پېش ئەوھى پرووبدەن لامان تۆمارکراوھ، ئەمەش کارىكى ئاسانە بۆ خىۋاى گەورە». كەوابو پېش پروودانى پرووداۋەكان (بزاوت و سرەوت) پېشتەر بېرىرى قەدەرىى خىۋاى گەورەيان لەسەر دراوھ. پېش ئەوھى مەخلووقاتەكانىش دروست بىن، چ جاي پېش پروودانى موسىبەتەكان. ھەر ئەم حەقىقەتە عەقائىدىيەكە دەربارەى بە ئەداتى نەفىى ھەمىشەيى (لَن) دەفەرموۋىت: ﴿قُلْ لَنْ يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا هُوَ مَوْلَانَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿٥١﴾﴾ النوبة: ٥١. ئەمانە بېرىارن و دراون، بەلام خىۋاى گەورە بە موسلمانانى رادەگەيەنېت تا كاتىك دېتە پىيان لە دىندارى شل نەبن و ئاگانان لە ھەلوۋىستيان بېت و سەبرىان شل نەبېت، ۋەكوو دەفەرموۋىت: ﴿وَلْيَتْلُوْكُمْ شَيْءٍ مِّنَ الْحَقِّ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِّنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالشَّرَكَاتِ وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ ﴿١٥٦﴾ الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿١٥٦﴾ أُولَٰئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ ﴿١٥٧﴾﴾ البقرة: ١٥٥ - ١٥٧. ئاۋا بۆ ئەوھى ئامادەى دەرۋونىانە و ماددىانەى موسىبەتەكەبن و پارسەنگانە بىمىن: ﴿لَيْسَ يَلْتَأْسُوا عَلَى مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا آتَاكُمْ﴾ الحديد: ٢٣، واتا: «تا خەفەت بۆ ئەو نەخۆن كە لە دەستتان چوو، ۋاش دلخۆش نەبن بەوھى پىتان دراوھ كە ھەرآل بېن و شوكرانە بۆرىتان بىر بچىتەو!».

٧- مەبەست لېرە و لە ئايەتەكانى تىرى باسى ئەم پىسا عەقائىدىيەدا ئەوھى كە ئەوھى سەلمىنېت كە ھەرچىيان دېتە پى لە خىۋاى گەورەوھى، چونكە مەروڤ بە شىۋەيەكى گىشتى ھەر ۋا دەزانىت ئەو شتە چاكانەى دەستى كەوتوون لە پەنجى خۆيەوھتى، بەلام بەلا و موسىبەتەكانى دەستى خۆى تىدانىيە و تووشى بوو. ۋەكوو كە قاروون دەربارەى سەرۋەت و سامانەكەى خۆى دەيوت: ﴿إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي﴾ القصص: ٧٨، واتا: «ئەمەى دەستم كەوتوۋە لە زىرەكى و لىزانىنى خۆمەوھ بوو!». كە تووشى جەنگ و پرووبەپرووبوونەوھى دوزمىش دىن، دەلېن: ﴿وَقَالُوا رَبَّنَا لِمَ كَتَبْتَ عَلَيْنَا الْقِتَالَ﴾ النساء: ٧٧.

خىۋاى گەورە دەيەوۋىت ئەم پىسا عەقائىدىيە گەردوونىيەى ژيان و دىن و دىندارى لە دلى موسلماندا ۋا بچەسپىنېت كە ھەست بكات ھەرچى دېتە پى لە قازنجى خۆيەتى. ئەم خۆى

ههروه‌ها مرۆقی وه‌کوو خۆی وا ده‌زانن موسیبه‌ت خراپه‌، له‌ راستیدا خۆای گه‌وره‌ که‌ عه‌بدیکی خۆیی خۆش ویست تووشی کیشه‌ و ناره‌حه‌تیی ده‌کات تا له‌ گوناح پالفته‌ بییت و شایسته‌ی ئه‌وه‌ بییت که‌ بیته‌ ئه‌داتی قه‌ده‌ری خۆایی. به‌لام خۆ هه‌موو موسلمانیک ئاوا له‌ پرسیای هاتنی موسیبه‌ت تیناگات و ئاواش خۆی له‌به‌ردا ناگریت، مه‌گه‌ر ئه‌وانه‌ی که‌ ئه‌م پرسیا عه‌قائیدییه‌یان لا چه‌سپاوه‌.

له‌ دوا‌ی باسی ئه‌م پرسیا عه‌قائیدییه‌ باسی له‌ هیدایه‌تدانی دلی ئیماندار ده‌کات، ئه‌ینجا داوا‌ی لی ده‌کات که‌ گوپراه‌لی فه‌رمانی خۆای گه‌وره‌ و گوپراه‌لی فه‌رمانی پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بییت، چونکه‌ ئه‌وه‌ سیما و سیفه‌تی موسلمانه‌.

دوا‌ی ڕوونکردنه‌وه‌ی پرسیا عه‌قائیدییه‌ که‌ی: ﴿مَا أَصَابَ مِنْ مُّصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ دیته‌ سه‌ر پرسیایه‌ کی تر:

- ﴿وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ يَهْدِ اللَّهُ قَلْبَهُ﴾: هه‌ر که‌سیک باوه‌ڕ به‌ خۆای گه‌وره‌ به‌ییت دلی هیدایه‌ت ده‌دات.

١- هه‌ر که‌سیک به‌راستی باوه‌ری به‌ خۆای گه‌وره‌ هیناییت که‌ کردگار و خاوه‌نه‌، که‌ ژینه‌ر و مرینه‌ره‌، که‌ زانا و دانا و به‌توانایه‌ و ئاگاداری هه‌موو شتیکه‌. هه‌ر که‌سیک باوه‌ری به‌ خۆای گه‌وره‌ هیناییت که‌ تاک و بی وینه‌ و شایسته‌ی هه‌موو جوړه‌ په‌رستنیکه‌، که‌ ده‌سه‌لاتدار و کارگیر و بکه‌ری سه‌ره‌به‌ست و دادپه‌روه‌ره‌ و خیر و خۆشیی موسلمان‌انی ده‌و‌یت. ئه‌و که‌سه‌ی ئاوا باوه‌ری به‌ خۆای گه‌وره‌ هیناوه‌ و ئه‌م باوه‌ره‌ی خستۆته‌ کار و له‌ نییه‌ت و پریار و گوفتار و کرداریدا، له‌ دید و ڕی و بزاون و هه‌لو‌یستیدا خواناسی و خواویستی ده‌سه‌لمییت و ده‌چه‌سپینیت، هه‌تمه‌ن باوه‌ریشی وا ده‌بییت که‌ هه‌رچی تووشی دیت له‌ خیر و شه‌ر، له‌ چاکه‌ و خراپه‌، له‌ سه‌لامه‌تی و نه‌خۆشی، له‌ ئه‌مان و ترس، له‌ سه‌ره‌که‌وتن و شکست، له‌ هه‌بوون و نه‌بوون، هه‌موو ته‌نها له‌ خۆای گه‌وره‌وه‌یه‌ و هه‌ر هه‌مووشی له‌ به‌رژه‌وه‌ندییه‌تی؛ هه‌تمه‌ن سه‌رپراستانه‌ ته‌سلیم به‌ قه‌ده‌ری خۆای گه‌وره‌ ده‌بییت و دیندارانه‌ ڕووبه‌‌رووی به‌لا و موسیبه‌ته‌کانی ڕی ده‌بیته‌وه‌. جا که‌ ئاوا بۆ خوا سو‌ل‌حی و عه‌بدایه‌تییه‌کی سه‌رپراستانه‌ی بۆ

خوا نشاندا؛ خوی گه ورهش - که ناگای له ئاشکرا و په نهانه کانیی - هه تمه ن له سهه ر دینه که جیگیرتری ده کات و به نووری خوی پینایی ده کات. دلی هیمن و ویشدانی ئاسووده و سینه فراوان و خوگری ده کات. به هه موو شیوه یه که هیمنی و ئارامی و ئه مانى پیده به خشیت:

﴿وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنْتُمُ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ (١٣٩) إِنْ يَمَسُّكُمْ قَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ قَرْحٌ مِّثْلُهُ وَتِلْكَ الْأَيَّامُ نُدَاوِلُهَا بَيْنَ النَّاسِ ﴿١٤٠﴾

آل عمران: ١٣٩ - ١٤٠.

٢- ئەم ئیانداریه خوگره که له کاتی موسیبه تدا پارسه نگی خوی له دهست نادات؛ شایانی ئەو مژده خوا بییه که دهفه رموویت: ﴿وَيَشِيرُ الصَّابِرِينَ﴾ الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿١٥٦﴾ أُولَٰئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ ﴿١٥٧﴾ البقرة: ١٥٥ - ١٥٧.

هیدایه تدرای و پیناییکرا، پینیشاندراوی بهرچاو پۆشن و دهروون ئاسووده و پارسه نگی ئا ئەوانه ن. ئیرهش: ﴿يَهْدِي قَلْبَهُ﴾ وه كوو ئەو یه: ﴿عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ﴾ ﴿١٥٧﴾ البقرة: ١٥٧.

٣- هیدایه تدان له دنیا دا دوو جوړه:

أ- پری نشاندان بۆ خواناسی و خوا به رستی و دینداریتی سهه رپاستانه به گه یشتنه حهق، به پروو نبوونه وهی حهق له پیشی، وه کوو که پیغه مبه رانی خوا (عَلَيْهِمُ السَّلَام) ته شریفیان هیناوه و پروو نیان کردۆته وه: ﴿وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْحَمَىٰ عَلَىٰ الْهُدَىٰ﴾ فصل: ١٧. هه روه ها: ﴿وَأَنَّكَ لَتَهْدَىٰ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ ﴿٥٢﴾ الشورى: ٥٢.

ئهمه ئەو هیدایه ته یه که ئیامی ئیبنولقه بییم (رحمه الله) له (مدارج السالکین) دا دهفه رموویت: (البیان والدلالة) یه.

ب- پابه ندبوون و مانه وه له سهه ر دین و دینداری. ئەمهش به مانای: (الثبات والتوفيق، الدوام والسادات)، بهم مانایه یه که ئیمه به رده وام له نوێزه کانه ماندا ده ئین: ﴿أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ﴾ ﴿٦﴾ الفاتحة: ٦، وانا: «خوا به له سهه ر ئەم پربازه راسته ی خۆت جیگیرمان بکه دوا ی ئەوه ی پیناییت کردین بۆ زانین و قبول کردن و گرته بهری».

- ﴿وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾:

دوای باسی جوړه‌ها موسیبه‌ت که دښته پښی خه‌لکی، که خوای گه‌وره پوونی کرده‌وه که
همووی به‌پښی قه‌ده‌ری خوای گه‌وره‌یه، واتا به زانین وتوانین و ویستی خوای گه‌وره‌یه، نه‌م
ته‌ئکیده ده‌کاته‌وه که خوای گه‌وره ئاگای له ههر هموو شتیک هه‌یه و زانایه پییان، که‌وابوو
هرچی دښته پښان له قه‌ده‌ری خوای کارزان و دانا و کارجوانه‌وه‌یه.

ثایه تی دوازدهیه م:

﴿وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَإِنَّمَا عَلَى رَسُولِنَا الْبَلْغُ الْمُبِينُ﴾ (۱۲)

واتا: «گوپرایه لی فرمانی خوی گه وره بکه ن و گوپرایه لی فرمانی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بکه ن، نه گهر پشت هه لکه ن و گوی نه ده نی؛ نه وه بهرپرستی خوتان و دید و هه لویستان له نه ستوی خوتاندا ده میتیت، چونکه پیغه مبهره که ی ئیمه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ههر راگه یاندنی روشن و ئاشکرا و راشکای دینه که ی له سه ره».

- ﴿وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ﴾:

۱- دوی باسی ریسا عه قایدیه کانی موسیبت و ته سلیمبون به قه ده ری خوی گه وره و مه دحی نه وانه ی پارسه نگی دینداریتی خویان له وکاتانه دا ده پاریزن، داویان لیده که ن که گوپرایه لی بو خوی گه وره و بو پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده برپن و، وانه بن که ئینفیعالاتی خویان و خهم و تینی کاره ساته کانیان له گوپرایه لیتیدا شلگیر بین.

ئیامی زوهری (رحمه الله) که قوتایی یاوه رانه، ده یفه رموو: له خوی گه وره وه په یامه که و له پیغه مبهری خواوه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) گه یاندن و پروونکردنه وه ی، له ئیمه شه وه قبولکردن و ته سلیمبون پیی.

۲- باوه ره ئینان ده بیت چه ندین مه رجی تیدابیت، له وانه: زانین و قبولکردن و لی دلیابوون و ته سلیمبون پیی و ملکه چی ده برپن... گوپرایه لیکردن و را په راندنی فرمانی خوا و فرمانی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هه نگای دووه می ئیانداریه، چونکه نیشانه ی قبولکردن و ته سلیمبونه به دینه که، بویه پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) موعازی کوپی جه به لی (خوا لیی رازی بیت) که بو یه مه نی نارد، پیی فهرموو: (إِنَّكَ سَتَأْتِي قَوْمًا أَهْلَ كِتَابٍ، فَإِذَا جِئْتَهُمْ، فَادْعُهُمْ إِلَى أَنْ يَشْهَدُوا أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، فَإِنْ هُمْ أَطَاعُوا لَكَ بِذَلِكَ، ... فَإِنْ هُمْ أَطَاعُوا لَكَ بِذَلِكَ، فَأَخْبِرْهُمْ أَنَّ اللَّهَ قَدْ فَرَضَ عَلَيْهِمْ صَدَقَةً...) (۱)، واتا: «ده چیته ناو خه لکیکه وه

(۱) بوخاری (۱۴۹۶) له فزه که ش هی نه وه، هه روه ها موسلیم (۱۹).

که نه هلی کیتابن (خه لکی یه مهن مه سیحی بوون)، که چوویته لایان بانگیان بکه بو ئه وهی شایه تمان بینن (أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ)...، نه گهر گوپرایه لیان له مه دا کردیت (باوه ریان هینا)، پیمان بلی که خوی گه وره زه کاتیشی له سهر فهرز کردوون...». که وابوو گوپرایه لی و ملکه چیی شهرع هه نگاوی دووه می موسلمان بوون و نیشانه ی موسلمانیتیه که یه.

۳- گوپرایه لیکردن که نه جامدانی فرمان و دوور که وتنه وهیه له به ره لهستی بو پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له ژیانیدا و بو شهر یعه ته که ی له پاش خوی ده رده پریت، چونکه گوپرایه لیکردنی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هه به گوپرایه لیکردنی خوی گه وره حسیبه:

﴿مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ﴾ النساء: ۸۰.

- له بهر نه مه یه که جاری واهیه به یه ک فرمانی ﴿أَطِيعُوا﴾ بو گوپرایه لی خوی گه وره و بو گوپرایه لی پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دیت، وه کوو: ﴿قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ﴾ آل عمران: ۳۲، ﴿وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ﴾ آل عمران: ۱۳۲. یان: ﴿وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ الأنفال: ۱، ﴿أَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ الأنفال: ۲۰، ﴿وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ الأنفال: ۴۶.

- جاری واش هیه به جیا ده فهرموویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ﴾ محمد: ۳۳.

- جاری واش هیه هه بو پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فهرموویت: ﴿وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾ النور: ۵۶.

- یان هه به گشتی ده فهرموویت گوپرایه ل بن، چونکه ئاشکرایه که مه بهسته که گوپرایه لی خوی گه وره و پیغه مبهره که یه تی (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ): ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَأَسْمَعُوا وَأَطِيعُوا﴾ التغابن: ۱۶.

- ﴿فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ﴾:

۱- نه مه هه ره شهیه له گوپرایه لی نه کردن و ملکه چ نه بوون بو فرمانی خوا و پیغه مبهری

خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و مل بادان و یاخیوون.

۲- وتمان که (تولی) جیهیشنی جیگا که ته و چوونته بو جیگایه کی تر. ئەوه هیئراوه ته ئەم بوواری گوپرایه لیه وه ههروه کوو ئەوه ی گوینه دهر ههر له و شوینهش نه بیست که فه رمانه که ی پیدراوه. کورد ده لئ: خو ی لئ که پ کرد، یان ههر ده لئی له گه ل ئەویشیان نییه! ئەم گوینه دانه دژوار و چه وته، چونکه له وانه یه ئیتر بوواری هیدایه تدانی نه خریته وه پیش: ﴿وَإِنْ تَوَلَّوْا يَسْتَبَدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ﴾ محمد: ۳۸، یان: ﴿بِأَيِّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَوَلَّوْا عَنهُ وَأنْتُمْ تَسْمَعُونَ﴾ (۱۲) الأفال: ۲۰.

- ﴿فَاتَّمَا عَلَى رَسُولِنَا الْبَلْعُ الْمُبِيتُ﴾ (۱۲):

۱- ﴿رَسُولِنَا﴾ نیراوه که مان. ئەمه گه وره یی پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و ئاست و پله ی پیزی لای خوا ی گه وره نیشان ده دات، چونکه (رسول) ی ئیزافه کردووه بو (نا) که راناوی (کوی دواو) و (دواوی مه زن) له، تا بزانیست که نیراوی تایه تی خوا ی په روه ردگاری جیهانیانه! واتا: ئەمه پیغه مبه ری منه، گوپرایه لی بن، شوینی بکه ون و په یامه که ی وه رگرن.

۲- ئەوه ی له ئەستوی ئەم پیغه مبه ره ی ئیمه دایه (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) گه یاندنی دینه که یه، پروونکردنه وه و راگه یاندنیتی، ئیتر ئەو که سانه ی گوپی ناده نی و پشتی تیده که ن؛ مه سئوولیه تی خو یان به خو یانه وه یه.

ئايەتى سۆزىدەيەم:

﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ (١٣)

واتا: «خوای پەروردگار که هیچ خواجهک نیه سیفەتیکى ئەوى تىدايىت و شایانى خواجهتەيىت، ھەر ئەو شایانى پەرستەنە، دەى سا ئىوھش یە کخوایە رستى پەچاوبکەن، با موسلمانان پشت بە خوای گەورە ببەستن».

- ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾:

١- دواى باسى (خلق) و (تصویر) و دواى باسى ھەستى بەرپرسىتییى قیامەت؛ داواى باوەرھێنانى کرد تا کافرەکانى سەر دەمى وەھىش نەگەنە ھەمان چارەنووسى کافرەکانى پێش خوێان، قیامەتى بیر ھەمووان خستەو، بە ھەردوو شوێنى نیشتەجێبوونى بەھەشت و دۆزەخو، ئیجا باسى پرسیار موسیەتەيى بۆ کردن که پارسەنگ پەفتارکردن لەگەڵیدا دەبێتە مایەى ھیدایەتدانى زیاتر و چەسپاندنى دید و پێى ئیمان، بۆیە دواى بەردەوامبوونى پارسەنگى و ئیمان و دیندارىتەيى؛ داواى گوێپرايەلیى لێ کردن، لێرەشدا داواى پشتبەخوایەستن (التوکل) که ئیامى ئیبنولقەیم (رحمە اللہ) پێى دەفەرموویت: (توحد التوکل)، دیارە ئەو ھەلەبەر گەورەيى و مەزنى تەوکلەو که لە نزیکەى چل ئایەتدا تەئکیدى لێکراو تەو.

٢- دواى ﴿وَاطِيعُوا اللَّهَ وَاطِيعُوا الرَّسُولَ﴾ تەوھید بێردەخاتەو که ئەسلى ھەموو داواکراو کەنە و گوێپرايەلییە بەشیکە لەو: ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾، واتا: ئەو کەسەى که باوەرێ ھێناوہ که تەنھا خوای گەورە شایانى خواجهتییە و ئەو تاک و بێ وینەيە و بەس، کەوابوو دەبێت گوێپرايەلی و ملکہچیشى بۆ دەربیریت و بەقەدەرى پازى بێت، چونکە لەو دُنیا بووہ که خوای گەورە کردگارى شارەزا و دەسەلاتدارى زانا و بەھیزی خاوەن توانا و دادپەرورە دانایە و، عەبدایەتیکردنیش بۆى ئەو ئیعتیراف و تەسلیمبوون و گوێپرايەلییە دەخوازیت تا بەراستى بەسەلەیت و بچەسپیت. موسلمان کەر پرايگەیان دووہ عەبدى ملکہچى خوای گەورەيەتەيى ئیتر چوون خو لەبەر موسیەتداران بگريئت؟! ئەو تەخو بەيى کوپى عەدیى

(خوا لئی پازی بیت) پیش شهیدکردنی فہرموی:

{وَلَسْتُ أَبَالِي حِينَ أَقْتُلُ مُسْلِمًا عَلَى أَيِّ جَنْبٍ كَانَ لِلَّهِ مَصْرَعِي..}

- ﴿وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ ﴿١٣﴾:

۱- هاندانیکی تایہ تیبہ بو موسلمانان کہ پشتیان به خوا بہستن و متانہ یان پییی بیت، دلنیا بن له وهی کہ ناگای لیانہ و چاودیری و ئاودیریان ده کات، دهی سا با ئومیدیان بهو بیت، با کاروبارہ کانیاں، بهرژہ ونندیان، داهاتوویان ته سلیم به خوی گہ ورہ بکن. با ئہرکی خویان جیبہ جی بکن و ئہ نجامہ کہ بدہنہ دهست خوی گہ ورہ کہ به زانین و توانا و ویستی خوی بریاری قہ دہریی خوی داوہ.

۲- هاتنی وشہی ﴿الْمُؤْمِنُونَ﴾ له دواي پیشخستنی له فزی خوی گہ ورہ ﴿وَعَلَى اللَّهِ﴾ بو ہوشہینانہ وه و سہرنج راکیشانہ وهی ئیاندارانہ، کہ دہبی ئاگایان له وه نہ بریت کہ ئہ مان عہ بدی ئیانداری خوی گہ ورہن و پھیانیاں پی بہستوہ. دهی سا با پشتہستن و ئومید و متانہ شیان سہرراستانہ به خوا بیت و بهس. ئای کہ گرنگہ ئہم حہقیقہ ته عہقائیدیانہی کہ ریسای گہردوون و ژیانیشن؛ له ناخی دل و دہروون و ہزر و ہوش و ویزدان و ہہستی موسلماندا بچہ سپن. به لئی، به لام به ته ئکید چہ سپانديان پهنجی دہویت، ہہر به خوزگہ خوازی ناپیت!

ثایہ تی چواردہ یہ م:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّمِنْ أَزْوَاجِكُمْ وَأَوْلَادِكُمْ عِدْوَالَكُمْ فَاحْذَرُوهُمْ وَإِنْ تَعَفَّوْا

وَتَصَفَحُوا وَتَغْفِرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٤﴾

واتا: «ئەي ئەو كەسانەي باوەرتان هېناو لە ژن و مندالەكانتاندا هەيانە دوژمندان، ھۆشتان لە خۆتان بێت و ئيان بە حەزەر بن، ئەگەر ئيبوردن و چاوپۆشی و ليخۆشبوون پەچاو بكن چاكترە، خواي گەورەش ليخۆشبوو بە بەزەبە».

۱- واحیدی له (أسباب النزول) دا له ترمذیه وه به سنده وه له ئیبنو عهباسه وه (خوا لیان رازی بیت) ده گیرېته وه که هوی هاتنه خواره وهی ئه م ئایه ته ئه وه بوو که چه ند پیاوړکی موسلمان که له مه ککه مابوونه وه و کوچیان بو مه دینه نه کړدبوو، هر که ویستیان ده هاته سهر هیجرت کړد؛ مال و منداله کانیاں (ژن و زاروکیان) لیان ده پارانه وه که کوچ نه کهن و ئه وان له مه ککه جینه هیلن. پاش ماویه که که هیجرتیان کړد و چوونه خزمهت پیغمبره ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) - که مال و منداله کانیشیان له گه ل خویندا هینابو- بینیاں ئه و خه لکه ی پیش ئه مان هیجرتیان کړد وه هم موو شاره زای دینه که بوون و زوریان له بهر کړد وه و تیگه یشتون، بویه ویستیان مال و منداله کانیاں سزا بدن له سهر ئه وه ی که پړی هیجرتی زووتریان لیگرتن، ئیتر ئه م ئایه ته هاته خواره وه که له کوتاییه که یدا پړی له سزاگرتیان ده گړت و داوای جاووش کړدن و لیوردنیاں ده کات.

به لّام بېگومان پرگه کانی ثابته که هه ر یه که یان مانای گشتی و به رفراوانتر ده به خشن، که بېگومان نهم حالته و حالته تی هاوشیوه و په فتاری تریش ده گرته وه که ده که ویته چوارچیوه ی نهم جوړه دید و هه لویسته کورتبینه ی مال و مندا له وه، یان شلگیری هه لویستی میړد و باوکه کانه وه له داخوازیه کانه، دین و دینداری.

۲- ثابته که به گشتی هەر له ریزی زنجیره ئاواسته کردنه کانی تری سوڤه ته که دایه و هاندانه بو ئاستیکی تری بالای دینداریتی و پابه ندی و بو خوا ساغبوونه وه و بو دین لئیران به خوراسکاندن له وه هیزانه ی بوخوی راده کیشن و ئەدای ئەرکه ئیمانیه کان سست ده کهن،

وه کوو خوښه ويستی ژن و مندال و هزی مال و حال.

۳- هوې هاتنه خواره وهی ثایه ته که پړی له وه ناگریت که قونای مه که و مه دینه و ژیانې موسلمانانې تری دوايیدا؛ سهدان و هه زاران حاله تی وا هه بیټ که ژن و مندال، یان مال و حال بوون و ده بڼه پړگر و بهر به ست و سستکاری پاپه راندنی فه رمانه شهرعیه کان و جنبه جیکردنی ئه رکه دینییه کان. وه لامدانه وه و خوده ربازکردن له هیزی پاکیشانی ئه مانه ش په یوه ندیی به راده و پړی هیزی ئیان و پله و ئاستی دینداریتیه که وه هیه که له موسلمانیک بو یه کیکي تر جیاوازه. ئه گهر ئه مه له پیاواندا ئه وهنده زور بیټ که که مته رخه می له پاپه راندنی فه رزه کانددا ده نوین و له ئه رکه شهرعیه کانددا سست ده بن؛ له ئافره تاندا زور زورتره، چونکه له ئافره تاندا -به تاییه تی خاوهن میړد و مال و مندال- له هه زار ئافره تی موسلمان یه کیک ده سبه رداري ژیان نابیت و، له ده هه زار ئافره تی موسلمان یه کیکیان میړد یان کورې بو جیهاد هان نادات! هه ردوولاشیان هه ز ده که ن ئیسلام سه رکه ویت.

۴- ئه م ئایه ته ش پړسایه کی تری بزاف و بزوات و هه لویسته، تا له دل و هزر و ویزداندا جپی خوی ده گریټ زوری ده ویت. موسلمانان هه روا ئاسان وهی ناگرن و په فتاری پیوه بکه ن، وه ریده گرن وه کوو ئایه تی قورئان، به لام شلگیر ده بن له جنبه جیکردنیدا: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ وَأَوْلَادِكُمْ عَدُوًّا لَكُمْ فَاحْذَرُوهُمْ﴾.

۵- ئه م دوژمنداریتیه ی ئه م ئایه ته باسی ده فه رموویت که له ژن و منداله وه به رامبه ر میړد و باوک دروست ده بیټ؛ هه ردوو ئه گهری به دوژمنبوون ده گریته وه:

أ- دوژمنایه تیکردنی دید و هه لویستی موسلمان و به رانگار بوونه وهی دین و دینداریتیه که ی له لایه ن ژن و منداله کانیه وه. وه کوو هه لویستی ژنی سه دینا (نوح) و سه دینا (لوط) (عَلَيْهِمُ السَّلَامُ) که دوژمنداریتیه کی سه ختی میړده کانیان ده کرد، که پیغه مبه ری مه عسووم و نیراوی هه لېژارده ی خوی زانا و دانا بوون: ﴿صَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا امْرَأَتُ نُوحٍ وَامْرَأَتُ لُوطٍ كَانَتَا تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا صَالِحَيْنِ فَخَاتَاهُمَا فَلَمَّا جُعِلَا عَنْهُمَا مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدَّٰخِلِينَ﴾ (التحریم: ۱۰). هه روه ها هه لویستی کوره که ی سه دینا نوح (عَلَيْهِ السَّلَامُ) که نه هاته

ریزی باوکی به پِژی و ئیاندارانه وه.

دهشیت ئەم دووژمنایه تییه ناوڤیهی خیزان سەربکیشیت بۆ چوونه پیزی دوژمن و بەشداربوون لە بەرهنگاربوونهوهی میرد و باوکه کاند، چ وه کوو ئەندامبوونی حزبایهتی، چ وه کوو جاسووسیکردنی موخابه راتی، خوا لاماندا، که ههردوو شیوازه که سهرده کیشن بۆ کافر بوون، به تاییه تی ئەگەر حزب و دهزگا موخابه راتییه که هی کافران و مورته ددان بوون.

ب- دووژمنایه تییه لاوه کیی ناپراسته وخۆ، به و مانایانهی که ده بنه مایه ی سستکردنیان له جێبه جێکردنی ئەرکه کانی دین و دینداری، چ خواپه رستیه کان بن، وه کوو نویژی جومعه و جه ماعهت، یان هه ج و زه کاتدان، چ وه کوو په فتاره کانی داب و ئاداب و ماف، وه کوو پێگرتن له هاتووچۆی خزمان و دراوسی، یان به رهه لستینه کردنی ناشه رعییه کانی ناو خیزان و خانه واده و دهره وه یان، که ئەمه یان ئەوه نده زۆره پهنکه به ده گهن میرد و باوک هه بن نه که ونه ژیر تین و فشاری ژن و مندالیانه وه، به تاییه تی له په یوه ندیه کومه لایه تییه کاند که هه ریه ک له هاوسه ران ده یه ویت ئەندامانی خیزانه که به خزمانی خۆیه وه - به هاوسه رگیری و هاتووچۆ بازرگانی - به ستنیه وه و له خزمانی هاوسه ره که ی دایان بپیت!

٦- ئایه ته که موسلمانان ناخاته سه ر گومان له ژن و منداله کانی، به لام پیی ده فه رموویت هۆشدار به و بزانه که دینه که له پێشتره. داخوازییه کانی شه رع پێش داخوازیی ژن و منداله کانتن، پێچه وانه یان نه که یته وه. پێچه وانه بوونیان پێ هه لڅکلێسکانه و سه ره تای ئینحیرافاتێ گه وره تره. ئەوه گه وره ترین و دژوارترین و زۆرترین به ره به ستنی پیی جیهاده، دهنه چۆن ئەو هه موو زه لیلیه به سه ر ئەم ئوممه ته ملیارییه دا دیت؟!

٧- ﴿إِنَّ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ وَأَوْلَادِكُمْ﴾: ﴿مِنْ﴾ له پێزماندا پیی ده وتریت (للتبعیض)، واتا بۆ (هه ندیک) یتیه، وه کوو ده لیت: (أَخَذْتُ مِنَ الدَّرَاهِمِ: هه ندیکم له دره مه کان هه لگرتووه). لیره شدا ده فه رموویت: تییاندا به که دوژمن.

- ﴿إِنَّ﴾: له پێزماندا دوا ی (إِنَّ) (اسم) ه که ی دیت، ئینجا (خبر) ه که ی، وه کوو: (إِنَّ رَجُلًا فِي الدَّارِ). ئەگەر خه به ره که ی پێشخرا ئەوه سه رنج و هۆش بۆ (اسم) ه که ی پاده کیشیت،

وه كوو: (إِنَّ فِي الدَّارِ رَجُلًا)، واتا باسه كه باسی پیاوئكه كه له خانوو كه دایه، كه هه بوونی ده بیته ته وهری باسه كه، كه له وانه یه نه ده بوو لئی بیت، یان هه بوونی زهرووره ته. لیږه شدا وایه: ﴿مَنْ أَزْوَاجُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ﴾ (خبر) ی (إِنَّ) هه كه یه، به لّام پیس (اسم) هه كه ی هاتوو كه (عدوا) هه كه یه، بۆ سه رنجرا کیشانمان بۆ لای ئه و دوژمنه: ﴿إِنَّ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ وَأَوْلَادِكُمْ عَدُوًّا لَكُمْ فَأَحْذَرُوهُمْ﴾.

- (عدو) له سه ر کیشی (مفعول) هه به مانای (فاعل). بۆیه ئه گهر بوو به وه سف بۆ تاک و کو به کار دیت: ﴿إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا﴾ فاطر: ۶. بۆ کوش ده فه رموویت: ﴿فَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ عَدُوٍّ لَكُمْ﴾ النساء: ۹۲. ئه مئا ئه گهر وه کوو ناو به کار هات؛ واتا توخمی دوژمنان، ئه وه به کو به کار دیت، وه کوو: ﴿إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءَ قَالَفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ﴾ آل عمران: ۱۰۳، یان: ﴿وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأَعْدَائِكُمْ﴾ النساء: ۴۵.

۸- ﴿فَأَحْذَرُوهُمْ﴾: لێیان به هه زه ر بن، هۆشتان له خۆتان بیست، نه كه ونه ژیر تین و فشاریان و، هه ز و خۆشه ویستیان و اتان لینه کات له ئه دا کردنی ئه رکه شه رعیه کانتاندا كه مته رخم بین، ئه مه یه هه لۆیستی شیوا به رامبه ر هه لۆیستی دوژمنایه تیان (ئه گهر نه چوو بوونه ریزی دوژمنانه وه و به ره نگاری و جاسووسیان له سه رتان نه کردبوو)، چونکه به هه زه ربوونتان خۆ له تین و فشار و کاریگه رییان ده پارێزن، ئه وهش داواکراوه كه یه، ئه مئا له م چاکتر چاوپۆشی و لێبوردن و لێخۆشبوونیانه، بۆیه ده فه رموویت:

- ﴿وَإِنْ تَعَفُّواْ وَتَصْفَحُواْ وَتَغْفِرُواْ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾:

۱- ﴿تَعَفُّواْ﴾ عه فوکردن: چاوپۆشی و لێبوردنه له تاوانیک كه کراوه و توانای سزادانه كه ی هه یه، به لّام وه ل ده کریت، كه ده شیت سه رزه نشت کردنی له گه لدا بیست، واتا له گه ل لێبوردنه كه دا.

۲- ﴿وَتَصْفَحُواْ﴾: الصفح: هه ر وه کوو عه فوکردنه كه یه، به لّام سه رزه نشتی له گه لدا نییه، له مێش په سه ندر (الصفح الجمیل) له كه خوای گه وره ده فه رموویت: ﴿فَصَفِّحِ الصَّفْحَ الْجَمِيلَ﴾

﴿۸۵﴾ الحجر: ۸۵. ئەمیان نەك سەر زەنشتی لە گەڵدا نییه؛ بەلكو هیمن كردنەو هی تاوانبارە كەشی
تێدایە لە گەڵ چارەسەری پالەنەری تاوانە كە ی.

۳- ﴿وَتَعْفِرُوا﴾: غفر: لیخوښوونه، که داپوښینی تاوانه که یه و قسه لینه کړنه وه یه تی.

- پروانه مه‌زنی و ږاځیتۍ و کاریگری ته هم ئاړاسته خواښه.. که په فتاریکی پارسه‌نگی دلسوز و مه‌سئوولانه دښته به‌ره‌م: خیزانه‌که‌ی تیکن‌اچیت، ژن و منډال په‌رته‌وازه نابن، به‌قین و بوغزه‌وه ناروڼ، له به‌رامبه‌ردا می‌رده باوکه‌که له به‌رچاویان گه‌وره‌تر ده‌بیټ، نموونه‌یی ده‌بیټ، هه‌لو‌یستی یه‌ک له دوا‌ی یه‌کی چاو‌پو‌شی و لی‌بورډن و لی‌خو‌ش‌بو‌ونه‌که‌ی ده‌بیټه‌مایه‌ی چاره‌سه‌ری زور کټشه له بنه‌رته‌وه.

- سئ ئاستى چارەسەر: چاوپۆشى و لىيوردن و لىخۆشبوونەكان ھەريەكەيان لەگەڵ ئاستىكە، رەفتارى ژن و مندالەكاندا دەگونجىت.

- ئەم چاۋپۇشى و لىيوردن و لىخۇشبوۋنە بەرامبەر تاۋانتيكە كە بەرامبەر خۆى كىردوۋيانە و نەچۆتە سنورى دىن و دىندارانى ترەۋە، چونكە ئەگەر جىئۆيكيان بە پىغەمبەرى خوا دايتت (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، يان ھەر پەنتارىكى تىرى كوفىرىنيان نىشان دايتت (بە گوڤتارىيان بە كىردار)، يان سنوورىيان بەزاندېتت و مافى موسلمانان يان پىشېل كىردېتت. ئەمە بوارى چاۋپۇشى ناىگرېتەۋە، مېردە باۋكە كەش عەفوۋيان بىكات شەرع عەفوۋيان ناكات، دەبى ئەم خالە لەبەر جاۋان يىت.

۴- ﴿فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾: هاندانی خاوهن تاوونه کانه له‌سه‌ر تۆبه‌کردن و وه‌لکردنی هه‌لۆیسته‌خراپه‌که‌یان، هه‌روه‌ها هاندانی مێرده‌باوکه‌که‌یه‌له‌سه‌ر لێبوردن و سینه‌فراوانیی زیاتر، تاخۆشی‌شایانی لێبوردن و لێخۆشبوونی خوای گه‌وره‌بێت، که‌ئه‌مه‌دوو سیفه‌تی بێ‌وێنه‌و ره‌هایه‌تی: لێخۆشبوو و به‌زه‌یه.

ئايەتى پازدەيەم:

﴿إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ وَاللَّهُ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ﴾^(۱۵)

واتا: «سامان و مندالە کانتان مایەى شلگیرى دینداریتان، بەلام بزنان که خوی گه‌وره پاداشتی مه‌زنی لایه».

- ﴿إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ﴾:

۱- له ئایەتی پیشتردا ژن و مندالەکانی وا باس فەرموو که دەشیټ هه‌نگاوی دوژمنانه راسته‌وخۆ به‌رامبه‌رتان بگرته‌ به‌ر، واتا وه‌کوو هه‌لوێستی کافره‌کان بنوێنه‌وه، یان هاوکاری ئەوان بکه‌ن له‌ به‌ره‌نگاریکردنی دین و دینداریتاندا: راسته‌وخۆ یان به‌ جاسووسی پۆکردنیان له‌سه‌رتان. هه‌ر وه‌کوو که دەشیټ له‌و لایه‌نه‌وه‌ بینه‌ دوژمندان که تین و فشارتان پۆ ده‌هێنن و له‌ دینداری سس‌تان ده‌که‌ن و واتان لێده‌که‌ن بکه‌ونه‌ گوناح و هه‌رامه‌وه. لێره‌دا سامان و مندالەکان باس ده‌فەرموویټ که ده‌بنه‌ مایه‌ی (فتنه)، واتا هۆکاری سستبوونی دین و دینداریتان، به‌ هه‌ر شیوازیکی راسته‌وخۆ یان لاوه‌کی بیټ. ژن و مندال ده‌شیټ هه‌لوێستی دوژمنداریتان لێ ده‌ربکه‌ویټ، به‌لام سامان و مندال ده‌شیټ بینه‌ هۆکاری (فتنه) به‌ مانا قورئانییه‌کانی^(۱)، که به‌ گشتی هه‌موو هۆکاریکه‌ پۆ له‌ دین هه‌لگه‌پانه‌وه‌ و لێ لادان و شلبوونی پابه‌ندبوون پێیه‌وه، جا به‌ ئەشکه‌نجه و ئازار بیټ، یان به‌ زۆر و چه‌واشه‌ کاری.

۲- سامان و مندال مه‌رج نییه‌ راسته‌وخۆ بینه‌ هۆی (فتنه) که، به‌لکو ئەو هه‌زه‌ی له‌ ناخی مرۆفدا هه‌یه‌ پۆ سامان و مندال وا ده‌کات سوورتر بیټ له‌سه‌ریان و سنووری شه‌ریان پۆ به‌زینییټ، ئا لێره‌وه‌یه‌ که‌ دژواریتی سامان و مندال له‌سه‌ر دین و دیندارییه‌که‌ی موسلمان دروست ده‌بیټ.

۳- ده‌شیټ فیتنه‌ ئەشکه‌نجه‌دان و ناچارکردنی موسلمان بیټ له‌سه‌ر پاشگه‌زبوونه‌وه‌ی له‌

(۱) باسیکی مامناوه‌ندیم له‌سه‌ر زاراوه‌ی (فتنه) له‌ قورئاندا نووسیه‌ که هه‌موو په‌هه‌ند و لایه‌نه‌کانی ئەم زاراوه‌یه‌ پوون ده‌کاته‌وه‌ که زۆر دووره‌ له‌وه‌ی مه‌لا په‌سمیه‌کان و عه‌وام پۆی به‌کار ده‌هێنن.

دینه که، که ئەمە دوا پلە ی فیتنە یه و له کوشتنی موسلمانە که دژوارتره و لای خوای گەورەش خراپتره له کوشتنی: ﴿وَالْفِتْنَةُ أَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ﴾ البقرة: ۱۹۱، ﴿وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ﴾ البقرة: ۲۱۷، ﴿وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ﴾ البقرة: ۱۹۳. هەر وه کوو که دەشیت (فتنه) مایه ی تاقیکردنه وه و هه لسه نگانندی ئاستی ئیمان و سه بر و دینداریتی بیّت: ﴿كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَنَبْلُوكُم بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً﴾ الانبياء: ۳۵، لیره شدا هەر مه به ست له تاقیکردنه وه یه به سامان و مندال که ئایا تا چ راده یه ک خاوه نه کانیان سه رکه وتوانه له تاقیکردنه وه یاندا ده رده چیت.

۴- ئەبو داود له بوره یده وه (یاوه ره و پیاوه) (خوا لئی پازی بیّت) ده گیرێته وه: (خَطْبًا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَأَقْبَلَ الْحَسَنُ وَالْحُسَيْنُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، عَلَيْهَا قَمِيصَانِ أَحْمَرَانِ يَعْثُرَانِ وَيَقُومان، فَنَزَلَ فَأَخَذَهَا، فَصَعَدَ بِهَا، ثُمَّ قَالَ: صَدَقَ اللَّهُ: {إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ} التَّغَابُنِ: ۱۵. رَأَيْتَ هَذَيْنِ فَلَمْ أَصْبِرْ، ثُمَّ أَخَذَ فِي الْخُطْبَةِ) (۱)، واتا: «پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له رۆژی هه ییندا وتاری ددها، حه سه ن و حوسه ین خوا لئیان پازی بیّت (که که چه زای بوون و گچکه بوون) جلی ره نگ سووریان له بهر دابوو، هاتنه مزگه وته که و به نیوان خه لکه که دا (له ریوایه تی تردایه) ده هاتن، ده که وتن و هه لده ستانه وه، پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ته شریفی له سه ر مینه بر هینایه خوا ره وه و کردنیه باوه ش و گه رایه وه سه ر مینه بره که و فه رموی: خوای گه وره راستی فه رموو، ئینجا ئەو ئایه ته ی خوینده وه: ﴿إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ﴾، فه رموی: ئەم دووانه م بینی سه برم نه گرت، پاشان له سه ر وتاره که ی به رده وام بووه وه».

۵- یاوه ران ده یانزانی و ده یاتوانی پارسه نگی دینداری و که سایه تی خۆیان به رامبه ر ژن و مندال و سامانیان راگرن، هەر یه که شیان هەر له دیدی قورئانییه وه ده یزانی که ئەگەر هۆشی له و پارسه نگیتییه ی بپریت؛ ژن و مندال و سامانی ده بنه مایه ی (فیتنه).

ئینو عه تییه به سه نه ده وه ده گیرێته وه که سه یدنا عومه ر (خوا لئی پازی بیّت) له حوزه یفه ی کۆری یه مانی (خوا لئی پازی بیّت) پرسى: (كَيْفَ أَصْبَحْتَ؟ فَقَالَ: أَصْبَحْتُ أَحِبُّ الْفِتْنَةَ وَأَكْرَهُ الْحَقَّ! فَقَالَ عُمَرُ: مَا هَذَا؟ فَقَالَ: أَحِبُّ وَلَدِي وَأَكْرَهُ الْمَوْتَ)، واتا: «سه یدنا عومه ر فه رموی:

(۱) ئەبو داود (۱۱۰۹)، شیخی ئەلبانی به سه حیحی داناوه، هه روه ها شوعه یی ئەرنائوط ده رباره ی ئەفه رموویت: (إسناده قوي).

چۆنیت؟ حوزەیفە فەرمووی فیتنەم خۆش دەوێت و حەزم لە حەق نییە! سەیدنا عومەر فەرمووی: ئەمە چییە؟ حوزەیفە فەرمووی: منداڵە کەم خۆش دەوێت و حەزم لە مردن نییە».

- ﴿وَاللَّهُ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ﴾ (١٥):

ئەمە بیرخستەوه و هاندانە لەسەر پاراستنی پارسەنگی دینداریتییە کە، کە تا بە ئومیدی ئەو پاداشتە زۆر و گرنگە لای خوای گەورە سەبر لەسەر (فیتنە) ی سامان و مندالی بگرییت و لاسەنگ نەبییت و لەبەر خاتری ئەوان سنووری شەرع نەبەزینییت. ئاراستە کردەوهییە کانی پیغەمبەری خواش (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لەم بارەوه زۆرە کە داوای سەبرگرتن دەکات لەسەر پەفتاری ژن و منداڵ، یان لەسەر نەبوونی و هەبوونی قەناعەت.

ثایه تی سازده یه م:

﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَأَطِيعُوا وَأَنْفِقُوا خَيْرًا لِّأَنْفُسِكُمْ وَمَنْ يُوقِشْ نَفْسَهُ فَأُولَئِكَ هُمُ

الْمُقِلُّونَ ﴿١٦﴾

واتا: «ئهوندهی له توانا تاندا یه خوی گه وره بیهستن و سه رپاستانه دینداری بکهن، گوپرایه ل بن و ملکه چی فه رمانی خوا و پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بن، بیه خشن، به خشین هه ر بو خوتانه و پاداشت مسوگر ده کات. هه ر که سیک خوی له پیسکه یی و ره زیلیی دهروونی خوی قوتار کردیت: به راستی ئا ئه وانه سه رفرازن».

- ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ﴾:

۱- دوی ئاراسته کردیان بو چوئیه تیی ره فثارکردن له گه ل ژن و مندالدا به ره فثاری سینه فراوانی و جوامیری، ههروه ها ئاگا له خو بوون له فیتتهی سامان و مندال که نه گاته ئه وهی بیسه هوکاری شلگیری و دینداری و سنوور به زاندنی شهرع، ههروه ها دوی فیثکردن و هاندانیان له سه ر چاوپووشی و لیبوردن و لیخو شبوون، ئینجا ئومید به ستنه وه به پاداشتی مه زنی خوی گه وره؛ لیره دا فه رمانیان به (ته قواکاری) پیته کات که ده بیته سه رچاوهی وزه ی ئه و دید و هه لویت و ره فثاره پارسه نگانه.

۲- ده فه رموویت: ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ﴾: ئه ووندهی ده توان. توانینی که سه کانیش جیاوازه و توانای که سیپکیش له کاتیکه وه بو کاتیکی تر هه ر جیاوازه، بو یه خوی گه وره چه ندین ریگای ته قواکاری دیاری کردوه، وه کوو خواپه رستی و پوژووگرتن و دینداری سه رپاست: ﴿خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَادْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٧﴾﴾ الاعراف: ۱۷۱.

۳- که ده فه رموویت: ﴿مَا اسْتَطَعْتُمْ﴾: واتا ماوه و حاله ته کانی توانینتان و چوئیه تیه کانیان. ئاوا هه موو ساتیکی موسلمان بواری ته قواکارییه. ئه مه یه مانای توانین، نه ک کابرا چوار رکات نوژی سونه تی کردوه و ده لی ئیر توانام نه ما! پوژیکی سونه ت به پوژوو بووه و بو پوژیکی تر ده لیت ناتوانم! بریک پاره ی دوی نوژی هه یی به خشیوه و بو سه ی ده لیت له توانامدا

نهما. ئەمانە فریودانی نەفس و خو ھەلخەلە تاندن، چونکە زۆر زیاتری لە توانادا ھەیە، چونکە ھەموو کەسیک وزەى شاراوەى زۆرى تێدايە. بپروانە ئەم نمونەى: تۆ دەتوانیت دە خولەک زۆر خێرا ڕاکەیت و لە پێدا باز بەسەر ڕووباریکی دوو مەتر پاندا بدەیت، بەلام کە دڕندەییەکی وەک شیر یان گورگیگ بەدواتدا ڕادەکات، ڕاکردنە کەت ھەم خێراتر دەبێت و ھەم لە دە خولەک زیاتر، بازدانیش لە ڕووباری سێ مەتر پانیشدا ئاسان دەبێت. کەوابوو تۆ وزەى شاراوەى ڕاکردن و بازدانت لەو زۆرتەر تێدايە کە خوشت وا دەزانیت، بەلام نەفس نایەوێت خوێ ماندوو بکات. دینداریش وایە، کۆتا لوتکەى تەقواکاری لە دوای ئاستی پیغەمبەرانیو (سەلامی خویان لى بێت) ھەزاران ھەزار پیاوچاکى تر گەشتوونى. ھەر خوێ لە دەورووبەر و ناسیاوانى خوێدا چەندین کەس دەبینیت کە لە تۆ تەقواکارتر و سەرپاستترن، ئەگەر نەفسى مەغروروت ڕیت بدات ئیعتیراف دەکەیت کە ھەموو کەسیک لە تۆ باشترە! چونکە یان چاکەى لە تۆ زیاترە، یان گوناحى کەمترە، بەلام من و تۆ خویمان بە کار و کردەویەکی چاکان فریو دەدەین کە ئەگەر وردەکارانە لە نییەتمان بکۆڵینەو موفلیس دەبین! کەوابوو ﴿مَا اسْتَطَعْتُمْ﴾ بۆ ھاندانە لەسەر تەقواکاری زیاتر نەک بۆ خو دزینەو و پشتین کردنەو، بەلام بنگومان ئەمە توندپەرەى و سەختگیرى نییە کە سوننەتەکانیش وەکوو فەرز لایکات و خوێ و خەلکی تریش ناچارى پێوەپابەندبوون و جیبەجێکردنى ھەمووى بکات. لە راستیدا ﴿مَا اسْتَطَعْتُمْ﴾ شوین و بوواری پارسەنگى نیوان شلگیرى و سەختگیرى.

٤- لە ھەردوو سەحیحى بوخارى و موسلىمدا ھاتووہ کە پیغەمبەرى خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دەیفەرموو: (فَإِذَا نَهَيْتُكُمْ عَنْ شَيْءٍ فَاجْتَنِبُوهُ، وَإِذَا أَمَرْتُكُمْ بِأَمْرٍ فَأَتُوا مِنْهُ مَا اسْتَطَعْتُمْ)^(١)، واتا: «گەر بەرھەلستی شتیکم لیکردن توخنى مەکەونەو، وەگەر فەرمانیکم پێدان ئەوئەندەى کە بۆتان دەکریت جیبەجیبى بکەن». چونکە فەرمان بە ئەنجامگەیاندن دەخوازیت، توانای خەلکیش تێدا جیاوازە، بەلام بەرھەلستی وەلکردن و وازلێھێنانە، دانیشە و مەیکە، ئەمە بە ھەموو کەسیک دەکریت، مەگەر خوێ بیەوێت پێچەوانە کارانە پەفتار بکات.

(١) بوخارى (٧٢٨٨)، موسلىم (١٣٣٧) بە کەمىک جیاوازییەو.

۵- پیغمبه‌ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) یاوه‌رانی فیرده کرد که له به‌یعه‌تانداندا بفرموون نه‌ونده‌ی له توانمدا هه‌بیت. جابری کوری عه‌بدو‌لا (خوا لیان‌پازی بیت) فرمووی: (بَايَعْتُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَلَى السَّمْعِ وَالطَّاعَةِ، فَلَقَّنَنِي: فِيمَا اسْتَطَعْتُ...) ^(۱)، واتا: «به‌یعه‌تم له‌سه‌ر گوپراه‌لی و ملکه‌چی به‌پیغمبه‌ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دا، جه‌نابی فیری کردم بشلیم: له‌وه‌دا که ده‌توانم».

- ئیبنو عومەر (خوا لیان‌پازی بیت) ده‌فرموویت: (كُنَّا إِذَا بَايَعْنَا رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَلَى السَّمْعِ وَالطَّاعَةِ، يَقُولُ لَنَا: فِيمَا اسْتَطَعْتُ) ^(۲)، واتا: «که به‌یعه‌تمان له‌سه‌ر گوپراه‌لی و ملکه‌چی به‌پیغمبه‌ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده‌دا، پیی ده‌فرمووین: له‌وه‌دا که ده‌توانم».

دوای ئەم ته‌قواکارییه‌ی که له‌توانادایه‌ داوای گوپراه‌لی و ملکه‌چی له‌موسلمانان ده‌کات:

- ﴿وَأَسْمَعُوا وَأَطِيعُوا﴾:

۱- هه‌رچه‌نده‌ ته‌قواکاری خۆی ئەمه‌یه‌ که گوپراه‌لی خوا و پیغمبه‌ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بیت، واتا به‌پی قورئان و سوننه‌ت په‌فتار بکه‌یت. به‌لام لی‌ره‌دا ته‌ئکیدیک‌ی تاییه‌تی له‌ گوپراه‌لی و ملکه‌چی کردۆته‌وه، بۆ ئەوه‌ی وا نه‌زانریت که ته‌قوا ته‌نها خۆپارێزییه‌ له‌ گوناح و سه‌رپیچی و تاوان و وازلیه‌ینانیانه، ئەم گوپراه‌لی و ملکه‌چیتیه‌شی هیناوه‌ته‌ پال که په‌یوه‌ندیان به‌ جیه‌جیک‌ردنی فه‌رمانه‌وه‌ هه‌یه، هه‌م خیرا و هه‌م وه‌کوو خۆی. ئاوا مانای ته‌قواکه‌ ده‌بیته‌: توخن نه‌که‌وتنی ئەو په‌فتاران‌ه‌ی به‌ره‌ه‌لستان لیک‌راوه‌ و نه‌جامدانی ئەو فه‌رمانانه‌ی فه‌رمانیان پیدراوه‌.

۲- مه‌به‌ست له‌ گوگرتنه‌ که، گوگرتنه‌ له‌ ئا‌پاسته‌کانی پیغمبه‌ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و ملکه‌چکردنه‌ بۆی، چونکه‌ جه‌نابی (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وه‌حی به‌ سوننه‌ت و سیره‌ی پاک و په‌وای

(۱) بوخاری (۷۲۰۴)، موسلیم (۵۶).

(۲) بوخاری (۷۲۰۲)، موسلیم (۱۸۶۷) به‌که‌میک‌ جیاوازییه‌وه‌.

خوی پروون ده کاته وه. له پاش جه نابیشی گوځگرتنی هه موو بیرخسته وه و ئاموژگاری و فیروونیکه که قورئان و سونهت و کورا (ئیجماع) و پیوهر و بهراورد (قیاس) و بنه ماکانی تر بگریته وه: ﴿فَبَشِّرْ عِبَادِ ۝۱۷۱ الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ ۝﴾ الزمر: ۱۷ - ۱۸.

۳- دواى فهرمانى گوځگرته که به (واو العاطفة) که ئامرازى په یوه نډییه: ﴿وَأَطِيعُوا﴾ به دواوا هیناوه، چونکه ئه گهر گوځگرتن له فهرمان و بهرهلستی، ملکه چیی به دواوا نه یهت که هه لویستی به به گوځکردن و راپه پاندنه؛ نرخى چیه؟! با ههر بییستیت، که له م گوځیه وه بیټ و له و گوځیه وه درچیت سوودی چیه و چوڼ پیی ده وتریت (سمع و طاعة)؟

دواى ئه م کومه له ئاراسته یه ی پارسه نگبون و دامه زراندى که سایه تی ته قواکار که خوی له خویدا (صالح) ده بیټ، ده بی بۆ غه یری خوځی سوودمه ند بیټ و (مصلح) درچیت، سه ره تای ئه مه ش به خشینه که نیشانه ی له هیزی حه زی خو ده رچونه:

- ﴿وَأَنْفِقُوا خَيْرًا لِّأَنْفُسِكُمْ﴾:

ئه مه ش تایه تکر دنیکی تری ئه م په فتاره یه که به شیکه له خودی ته قواکاریه که، به لام به جیا باسی فهرموو ته بایه خى تایه تی پی بدریت و وا نه زانریت چاکسازى ههر به قسه یه. بویه خواى گه و ره به ئالی داوود (عَلَيْهِ السَّلَام) ده فهرموویت: سوپاسگوزاری خواى گه و ره به کرده وه ئه نجام بدن نه ک ههر به وتنی سوپاس بۆ خوا: ﴿اعْمَلُوا آلَ دَاوُدَ شُكْرًا وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ الشَّكُورُ﴾ سبأ: ۱۳.

۱- به شیوه یه کی زور شیاو و گونجاو فهرمانى به به خشینى مال و سامان کردووه، له دواى ئه وه ی فهرمووی: ﴿إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ﴾، هه روه ها له دواى: ﴿وَاللَّهُ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ﴾. وه کوو بفهرموویت ده ی که مادام مایه ی فیتنه یه و ده بیته هو ی شلگیری دینداریتان؛ ده ی سا بیبه خشن، له کۆل خوټانى بکه نه وه. زه کات و سه ده قه و هه موو جوړه خیر و خیراتیک ده گریته وه، به تایه تی که له پیوستی خوی زیاتره یان به کارى ناهیتیت.

۲- سامان به خشین راهینانى نه فسه. ئه و که سه ی به به خشینى که م و پوځاکى کونی خوی،

خوی له سهر به خشین رانه هیئت؛ بیئت به خاوهنی ملیونیش ههر پیسکه و چاوچنوک ده مینته وه، ههر ده لیت بوجی پاره ی خۆم بدهمه خه لکی؟! به رامبه ر چی بۆ من کردوه تا بیده می؟! نه قلی به وه ناشکیت که له ئیسلامدا نه گهر هه ژار و ده سکورت و موحتاج له ولاته که نه مابیت و کهس نه بیئت زه کاتی لیه ر بگریت، ههر ده بیئت زه کاته که بدات، یه ک رۆژ ناشیئت دوای بخت، ههر هیچ نه بیئت ده بیئت جیای بکاته وه و بیخاته لاه و واه سهری بکات که راسپارده ی خه لکییه و لایان داناوه!

۳- راهینان له سهر به خشین له قورئاندا ئاراسته به کی زۆر سه رسوپهینه ری هه به، وه کوو چاره سه ری نه خوشییه کانی تری دل و ده روونه، وه کوو ئازا کردن و لادانی ترس و بیم و دلپراوکییه. هه ردووکیان پله به پله و قوناغ به قوناغ له سه ره تاوه ده گه یه ننه ترۆپکی شایسته بوون.

- پروانه له باسی ترسی سه یدنا موسادا (عَلَيْهِ السَّلَام) چۆن له سه ره تاوه ههر ده فه رموویت ده ترسم: ﴿فَأَصْبَحَ فِي الْمَدِينَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ﴾ القصص: ۱۸. ﴿خَائِفًا﴾ ناوه، واتا ترس بوو به سیفه تیکی جیگیر و نه گۆری!

- ﴿فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ﴾ القصص: ۲۱، ئاوا به ترساوی له شار ده رچوو.

- پیاوچا که که ی مه دینه هیمنی کرده وه و پیی فه رموو: ﴿قَالَ لَا تَخَفْ جَوَّتَ مِنَ الْقَوْرِ الظَّالِمِينَ﴾ القصص: ۲۵.

- له گه رانه وه یدا کردی به پیغه مبه ر و ویستی بینیریئت بۆ لای فیرعه ون و ده ستوپیه ونه که ی، که چی ئەم ده یفه رموو: ﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ﴾ الشعراء: ۱۲، ﴿فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ﴾ الشعراء: ۱۴، ﴿فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ﴾ القصص: ۳۳.

- که سه یدنا هاروونی براشی (عَلَيْهِمَا السَّلَام) بۆ کرده پالپشت، هه ردووکیان ده یانفه رموو ده ترسین: ﴿قَالَ رَبَّنَا إِنَّا نَخَافُ أَنْ يُفْطِنَا عَلَيْنَا أَوْ أَنْ يَطَّعِنَ﴾ طه: ۴۵، به لام ئەمانیان بۆ ده هات: ﴿قَالَ لَا تَخَافَا إِنِّي مَعَكُمْ أَسْمَعُ وَارَى﴾ طه: ۴۶.

- که داردهسته که ی بوو به مار ترسا و هه لآت: ﴿وَأَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَلَمَّا رَءَاهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلَّى مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ يَكْمُوسِي أَقْبِلْ وَلَا تَخَفْ إِنَّكَ مِنَ الْأَمِينِينَ ﴿٣١﴾﴾ القصص: ٣١.

- له مهیدانه که شدا که له سیحری سیحربازه کان ترسان؛ له دلیدا بوو به (خیفه)، که له (خائف) زیاتره، فهرموو یه وه: مه ترسه: ﴿فَإِذَا جَاءَهُمْ وَعَصِيَهُمْ يُخَيَّلُ إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ أَنَّهَا تَسْعَى ﴿٦٦﴾﴾ فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةُ مُوسَى ﴿٦٧﴾ قُلْنَا لَا تَخَفْ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلَى ﴿٦٨﴾﴾ طه: ٦٦ - ٦٨.

دوای زیاتر له بیست سال مومارده سه ی بانگه واز و بزاقی خواویستی پر له (ترس) و (ئهمان)، له و کاته دا که جیگای ترسی حه قیقی بوو له مردن، له فهوتان، له قکردنی شوینکه وتووانی، ئه و کاته ی که فیرعه ون خوی و له شکری هه زار به هه زاری به دوای ئه مانی موهاجیر و پبیزربودا هات؛ ئه مان گه یشتنه که نار ده ریاکه، یان ده کوژرین یان ده خنکین: ﴿قَالَ أَصْحَبُ مُوسَى إِنَّا لَمُدْرِكُونَ ﴿٦١﴾ قَالَ كَلَّا إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ ﴿٦٢﴾﴾ الشعراء: ٦١ - ٦٢. ئا لیره دا که یاوه رانی هاواریان لئه هه ستا که وا گه یشتنه سه رمان و فهوتاین! جه نابی سهیدنا موسا (عَلَيْهِ السَّلَام) چونکه ئه زموونی زوری (ترس) ی خوی و (ئهمانی) ی خوی خوی دیوو، فهرموی: نا، هه رگیز، من خوی خوم وهلدایه و پیم نشان ده دات. بپروانه له ترسه کانی یه کهم پوره وه بو ئه م لوتکه ی خوته سلیمکردن و نه ترسانه!

سامان به خشینیش وایه. سه ره تا ده فهرموویت هه موو مروفتیک مال و سامانی خوش ده ویت: ﴿وَأِنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ ﴿٨﴾﴾ العاديات: ٨، واتا: «خوشه ویستی سامان له لای زور زوره»^(١). دوای ئه مه هه موو ریگا کانی هاندانی به خشین ده گریتته بهر:

- ببه خشن خو ئه وه مولکی خوی گه وریه پیی به خشیون، ئیوه خاوه نی نین، مولک هی خوی گه وریه: ﴿وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ﴿٣﴾﴾ آل عمران: ١٨٩.

- ببه خشن ئیوه بریکارن له په فتارکردن بهم سامان و مولکانه وه: ﴿وَأَنْفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُسْتَخْلِفِينَ فِيهِ ﴿٧﴾﴾ الحديد: ٧، ﴿وَمِمَّا زَرَعْتُمْ يَنْفِقُونَ ﴿٣﴾﴾ البقرة: ٣.

(١) ابن کثیر، چاپی یه کبه رگی (دار المعرفة/لبنان)، چاپی ٤/ سالی ٢٠١٠. ههروه ها شوکانی: فتح القدير (ب ٢/ ل ١٢٨٠).

- هاندان به زوری پاداشت: ﴿مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَنْبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلٍ فِي كُلِّ سُنْبُلَةٍ مِائَةُ حَبَّةٍ وَاللَّهُ يُضَاعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾ ﴿البقرة: ۲۶۱﴾. وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ وَتَنْبِيَتًا مِّنْ أَنْفُسِهِمْ كَمَثَلِ حَبَّةٍ بَرِيَّةٍ أَصَابَهَا وَابِلٌ فَكَاتَتْ أَكْطَارَهَا ضَعْفَيْنِ فَإِن لَّمْ يُصِيبْهَا وَابِلٌ فَطَلَّ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿البقرة: ۲۶۵﴾

- گله یی له نه به خشین: ﴿هَآئِنْتُمْ هَآؤُلَآءِذْدَعَوْنَ لِنُفِيقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَمِنْكُمْ مَنْ يَبْخُلُ وَمَنْ يَبْخُلْ فَإِنَّمَا يَبْخُلْ عَنِ نَفْسِهِ وَاللَّهُ الْغَنِيُّ وَأَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ وَإِن تَتَوَلَّوْا يَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُوا أَمْثَلَكُمْ﴾ ﴿محمد: ۳۸﴾.

- ئینجا به هه‌ره‌شه و ترساندن به سزای قیامت: ﴿وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يَنْفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ﴾ ﴿۲۵﴾ يَوْمَ يَحْمَىٰ عَلَيْهِمْ فِي نَارِ جَهَنَّمَ فُتُكْوَىٰ بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ هَٰذَا مَا كَنْزْتُمْ لِأَنْفُسِكُمْ فَذُوقُوا مَا كَنْزْتُمْ تَكْنِزُونَ ﴿التوبة: ۳۴ - ۳۵﴾.

ئاوا به پارسه‌نگبی هاندان و ترساندن، تا یاوه‌رانی گه‌یاندە لوتکه‌ی جوامیری له به‌خشیندا که ده‌بارە‌یان فەرمووی: ﴿وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ﴾ ﴿الحشر: ۹﴾. له سو‌په‌تی حە‌شردا به‌رفراوان لیک‌دراوه‌ته‌وه (والحمد لله).

۴- لی‌ره‌شدا دوا‌ی دا‌رشتنی که‌سایه‌تیی می‌رد و باوک به‌سه‌ر ئه‌و پارسه‌نگی و گیانی به‌رپر‌سیاری‌تی و پا‌به‌ندبوونی شه‌ری و گو‌پرایه‌لی و ملکه‌چی و ته‌قواکاری‌یه‌وه؛ دا‌وا‌ی لی‌ده‌کات هه‌ر به‌په‌فتار (گو‌فتار و کردار) چاک و چاک‌ساز نه‌بی‌ت؛ به‌ل‌کو به‌مال و سامانی‌شی. که‌مت هه‌یه که‌م بی‌ه‌خشه، به‌لام نه‌فست له‌سه‌ر به‌خشین را‌به‌ی‌ته. هه‌میشه ئه‌وه‌ت له‌به‌رچاو بی‌ت که‌هه‌زاران و ملی‌ونه‌ها که‌س هه‌ن مو‌حتاجی ئه‌و سامان و مال و که‌لوپه‌له‌ زیاده‌ن که‌تو به‌کاریان نا‌هینیت. نا‌ئیم له‌ئه‌فریقا و به‌نگلادیش؛ هه‌ر له‌و کوردستان و له‌شار و گه‌ره‌کی خۆ‌تاندا سه‌دان مو‌حتاجی وا‌هه‌یه. فی‌ربه‌بی‌ه‌خشیت، فی‌ربه‌پ‌ژیه‌کی دا‌هاتی مان‌گانه و سا‌لانه‌ت به‌رده‌وام بی‌ه‌خشیت. بۆ نمو‌ونه ۳٪ی دا‌هات و ده‌سکه‌وت، به‌لام خۆی پی‌وه‌پا‌به‌ند بکه. جا ده‌بینیت چۆن خ‌وا‌ی گه‌وره ده‌قات ده‌یه‌ینته‌وه جیی. به‌خوا قه‌سه‌م ئه‌مه حه‌قیقه‌ته.

- ﴿وَأَنْفِقُوا خَيْرًا لِّأَنْفُسِكُمْ﴾: ﴿خَيْرًا﴾ مه نسووبه، زمانه وانان کیسائی و فەرپراء (ره حمه تی خوايان لئ بئت) ده فەرموون ناوی به راورد (اسم تفضیل) ه، واتا (أخیر)، به لام له بهر زۆربه کارهینان همزه که ی لادراوه و (خیر) ماوه ته وه، واتا به خشین باشته له نه به خشین: (الإنفاق خیر لکم من الإمساك). به لام سیبه وه یه (رحمه الله) ده فەرمووئیت: (مفعول به) ی کردار یکه که ته قدير ده کرئت به (اتوا خیراً لأنفسکم)، واتا به خشین نه نجام بدهن که چاکتره بۆتان.

- ﴿وَمَنْ يُّوقْ شَحَّ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾:

ئهم برکته یه له م ئایه ته پیروژه که پيسایه کی گرنگی خاوه ئیتی و به خشینه و هه تمه ن ده گه یه ئیتته سه رفرازی. له ئایه تی ژماره (۹) ی سوپه تی هه شریشدا هاتووه، له ویدا به ته فسیل لیکدانه وه مان بۆ کردووه (والحمد لله)، وا نازانم پیوست بکات دووباره بکریته وه.

ثایه تی حه قدهیه م و هه ژدهیه م:

﴿إِنْ تُقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُّضْعِفْهُ لَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ شَكُورٌ حَلِيمٌ ﴿١٧﴾ عَلَيْهِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٨﴾﴾

واتا: «ئه گهر قهرزیکی باش به خوای په روره دگار بدن به ته ئکید بۆتان چه نندین به رامبه ر ده کاته وه و لیستان خوش ده بیټ، خوای گه وره زۆر سوپاستان ده کاته وه له سه ری، واتا پاداشتی زۆرتان ده داته وه، ئه وهش له سیفه تی (حلم) ی خویه وه یه تی که نه رمونیانی و ئارامی و لیپورده ییه. خوای گه وره زانا و شاره زا و ئاگاداری جیهانی نادیار و دیاره، خوای گه وره ده سه لاتداری بی وینه و دانایه که هه موو شتییک به گویره ی شیاویتی کات و شوین و پیدویستی؛ حالت دروست ده کات و ئاراسته ی ده کات».

- ﴿إِنْ تُقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُّضْعِفْهُ لَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ﴾:

۱- خوای گه وره له هاوشیوه ی ئه م ئایه ته له شوینی تری قورئاندا ده فه رموویت:

- ﴿مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُّضْعِفْهُ لَهُ وَأَضْعَافًا كَثِيرَةً﴾ البقرة: ۲۴۵.

- ﴿وَأَقْرَضْتُمُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا لَّا تُكْفِرَنَّ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَلَا تَدْخِلَنَّكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ المائدة: ۱۲.

- ﴿مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُّضْعِفْهُ لَهُ وَلَهُ أَجْرٌ كَرِيمٌ﴾ الحديد: ۱۱.

- ﴿إِنَّ الْمَصَدِّقِينَ وَالْمُصَدِّقَاتِ وَأَقْرَضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُّضْعِفْ لَهُمْ وَلَهُمْ أَجْرٌ كَرِيمٌ﴾ الحديد: ۱۸.

۲- (قرض) به مانای (قطع) ه، واتا لیکردنه وه ی به شیک. بۆیه ئه و ئامیره ی کاغه زی پی کون ده کریت پی ده وتریټ (مقراضه). هه روه ها به نینۆکبیش ده وتریټ (مقراضه)، چونکه نینۆک لیده کاته وه. به قهرزیش وا و تراوه چونکه بریک له پاره و سامانه که جوئ ده کریته وه و ده دریټ به داواکاره که، به و ئومیده ی دواتر بیهینیته وه.

خوای په روږدگار بو هاندانی عېده کانی ده یانځاته بهردهم واقعیکی وه کوو واقعی ژیانی
خوایان و ده فرمووېت: بازگانی له گهل خوا ده کهن، پپی دفروشن، قهرزی دده نئ، خوای
گه وره لیان ده کرېت... وه هروها.

- ﴿إِنْ تَقْرَضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُّضْعِفْهُ لَكُمْ﴾.

- ﴿إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَىٰ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنْ لَهُمُ الْجَنَّةُ﴾ التوبة: ۱۱۱.

- ﴿فَاسْتَبْشِرُوا بِالْأَلَّذِي بَاعْتُمْ بِهِ﴾ التوبة: ۱۱۱.

- ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ تَجَارِعِ تُمْ تُبْحِلُونَ عَذَابِ الْبَرِّ... وَتُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ﴾ الصف: ۱۰-۱۱.

- ﴿تَجَارِعَ لَنْ تَجُورَ﴾ فاطر: ۲۹.

۳- ﴿قَرْضًا حَسَنًا﴾: واتا قهرزیک که ناچارپی تیدا نه بووېت و خالیسه نه بهر خاتری
خوای گه وره به خشیی. مه به سیشی لیره دا هر چه نده ریسایه کی گشتیه، به لام لیره دا بو
به خشین و مه سرو فکیشانی مال و منداال و خانه واده و یارمه تیدانی که سوکار و خرمانیتی.
هه روو کوو له شوینتیکی تر دا ده فرمووېت: ﴿يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنفِقُونَ قُلْ مَا أَنْفَقْتُ مِنْ خَيْرٍ فَلِلَّوَالِدَيْنِ
وَالْأَقْرَبِينَ...﴾ البقرة: ۲۱۵. له دواي دایک و باوکیش که سی نزیک هاوسهر و منداال کانتی،
هه روو کوو که پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بو و بناکردنی مه سروفی ژن و مالی ده یفه رموو:
(حَتَّى اللَّقْمَةِ تَرَفُّعُهَا فِي فِي امْرَأَتِكَ^(۱))، واتا: نه و پارووهش که به رزی نه که یتوه و نه یکه یت به
دهمی ژنه که ته وه. چ به حقیقه و له خو شه ویستیدا بیکاته ده میه وه، چ وه کوو کینایه،
مه به ست له مه سرو فکیشانی بیت له گهل هیئانه دیی داخوازیه کانی.

۴- ریوایه ت له سهر نه وه زوره که ئایه تی یه که می (قرض الحسنه) که له سورپه تی
به قهره دایه، له سهر یاوهر نه بودده حداحی نه نسا ری (خوا لپی رازی بیت) هاته خواره وه، که
ئینو مه سعوود (خوا لپی رازی بیت) ده فرمووېت: که نه و ئایه ته: ﴿مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا

(۱) بوخاری (۵۳۵۴)، نه مه به شیکه له فرمووده یه کی درېژ.

حَسَنًا ﴿البقرة: ۲۴۵﴾ هاته خواره وه، ئه بودده حداحی ئه نساری عهرزی پیغه مبهری خوای (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) کرد: (یا رسولَ اللّٰه، إِنَّ اللّٰهَ عَزَّ وَجَلَّ لَیْرِیدُ مِّنَّا الْقَرْضَ؟ قَالَ: نَعَمْ یا أبا الدَّحْدَاح، قَالَ أَرِنِیْ یَدَکَ یا رَسُولَ اللّٰه، فَنَاوَلَهُ یَدَهُ، قَالَ: فَإِنِیْ قَدْ أَقْرَضْتُ رَبِّیْ عَزَّ وَجَلَّ حَائِطِی. قَالَ ابْنُ مَسْعُودٍ: وَحَائِطٌ لَهُ فِیهِ سِتُّائِةُ نَخْلَةٍ) ^(۱)، واتا: «ئهی پیغه مبهری خوا، ئایا خوای گه وره قهرزی له ئیمه دهوئیت؟ پیغه مبهر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمووی به لئی. ئه بودده حداح وتی دهستی پاکتم بدهری (تا دهست بخاته ناو دهستی و په یانی بداتی)، ئهوا من باخه که مم به قهرز دایه خوای گه وره. ئیینو مه سعود فهرمووی: باخه که ی شهش سه د دار خورمای تیدایه». له ریوایه ته کانی تر دا ده فهرمووئیت ناوی باخه که ی (به یروحاء) بوو، کانیوئیکی سازگاریشی تیدابوو، که زور جار پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ته شریفی ده برده ئه وئ و لئیی ده خواره وه. پاشان ئه بودده حداح چوه که ناری باخه که و بینیی وا ژنه که ی کوشیک میوه ی چنیوه، هاواری لیکرد: هو ئوم ده حداح، ئه م باخه م به قهرز داوه به خوای گه وره، ئه وه ی چنیوته داینیره وه، مافی ئیمه ی پیوه نه ماوه!

۵- ﴿يُضَعِّفُهُ لَكُمْ﴾: بۆتان چه ندین به رامبه ر ده کات. ئیینو که سیر و ئیینو عامر و یه عقوب له قورئانه وانان به (يُضَعِّفُ) یش خوئندوو یانه ته وه، که ماناکه هه ر یه که.

۶- ئه وه ی زور جیی سه رنجه له شوئنه کانی تری باسی (قرض الحسنه) دا له بوواری ئاماده سازی جیهاد دایه، به لام لیره دا له بواری به خشینی موسلمان به مال و مندالی خوئی و، سه رسورپه ئینیش ئه وه یه که نافه رمووئیت: (أضعافاً کثیرة)، که چی له و گرنگتر ده فهرمووئیت: (یغفر لکم)، به راستی هانداتیکی گرنگ و کاریگه ره. چ موسلمانئیک هه یه ئا ئه مه بزانییت و دهست له مه سروفی مال و مندالی بگریته وه؟! کئی هه یه ئا ئه مه ی لا حه قیقه تی عه قایدیی به لگه نه ویست بیت و یه که سه ر نه لئیت: هه ی به سه ر چاو و سه ر و پوچ؟ ئهوا وا ده به خشم که خوای گه وره بیخووش بیت.

۶- ده رباره ی به خشینی گشتی، پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فهرمووئیت: (الصَّدَقَةُ

(۱) به زار (۲۰۳۳)، ئه بو یه علا (۴۹۸۶)، ههروه ها به یهقی له (شعب الإيمان) (۳۴۵۲) به که مئیک جیاوازییه وه.

تُطْفِئُ الْخَطِيئَةَ كَمَا يُطْفِئُ الْمَاءُ النَّارَ^(۱)، واتا: خیر و خیراتکردن و به‌خشین گوناح ده‌پوکی‌نیتته‌وه، هه‌روه‌کوو که‌ئاو‌ئاگر ده‌کوژ‌نیتته‌وه.

- ﴿وَاللَّهُ شَكُورٌ حَلِيمٌ﴾:

- ﴿شَكُورٌ﴾: واتا زۆر سوپاسی عه‌بده‌کانی ده‌کات. (سبحان الله) له‌و لوتف و میهره‌بانیه. واتا هانیان ده‌دات تا بیه‌خشن، که به‌خشیان خوای گه‌وره مه‌دحی کاره‌کیان ده‌کات و پاداشتیان ده‌داته‌وه.

- ﴿حَلِيمٌ﴾: به‌سه‌بره، په‌له له‌سزا ناکات، ئاوا ده‌یه‌وێت می‌رد و باوکه‌کانیش فی‌ربکات که با ژن و مندالیش هه‌لوێستی دوژمنداریتیان به‌رامبه‌ری لی‌ده‌ربکه‌وێت، نه‌کات زوو سزایان بدات. با له‌خوای گه‌وره‌وه‌فیری سینه‌فراوانی و سه‌برگرتن بێت. (سبحان الله)، ئاوا خوای گه‌وره به‌م ئاراسته‌په‌سه‌نه‌ی که له‌گه‌ڵ ناخ و په‌فتاری مرۆفی پارسه‌نگدا یه‌کده‌گرێته‌وه؛ ئاراسته‌ی خیزانه‌کان ده‌کات تا بیاریزی‌ت و هه‌لنه‌وه‌شی‌ت.

- ﴿عَلِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾:

له‌لی‌کدانه‌وه‌ی ئایه‌تی (۲۲)ی سوپه‌تی حه‌شردا به‌ته‌فسیل باسی (عالم الغیب والشهادة) و باسی (العزیز الحکیم) یشان کردوه (والحمد لله). به‌لام شیخی شه‌نقیتی (رحمه الله) خالیکی جوان لی‌رده‌ا وه‌بیر ده‌هینیته‌وه، ده‌فه‌رمووی‌ت: ئەم ئایه‌ته‌که ئاوا کۆتا‌که‌ی به‌سیفه‌تی خوای گه‌وره‌هاتووه، سیفه‌تیش به‌رده‌وامی و نه‌گوڕ‌نیتیه، ئەو هه‌سته له‌ناخدا ده‌بزوینیت که ئاگادارب، ئەوی مورا‌قه‌به‌ی بارودۆخی خیزان و له‌نگه‌رگرتنی پارسه‌نگانه‌ی ده‌کات؛ خوای زانا و دانا و به‌ده‌سه‌لاته، بۆیه ده‌بی‌ت هه‌ردوو هاوسه‌ر و منداله‌گه‌وره‌کانیش هه‌ست به‌به‌رپرسیتی خیزانه‌که بکه‌ن و له‌شیرازه‌پسانی بی‌پاریزن، ئەمه‌ش له‌نیوان خۆیان و خوای گه‌وره‌دا شاراوه‌نابیت، ئەگه‌رچی له‌نیوان هاوسه‌ره‌کان و که‌سوکار و خزمان و ده‌رودراوسی و

(۱) ترمذی (۲۶۱۶)، ئیبنو‌ماجه (۳۹۷۳)، نه‌سائی له‌ (السنن الکبری) (۱۱۳۳۰)، ئەحمه‌د (۲۲۰۶۹). ئیبنو‌حه‌جهری عه‌سقه‌لانی له‌ (هدایه‌ الرواة) (۲۹۳/۲) ئەفه‌رمووی‌ت حه‌سه‌نه، شیخی ئەلبانیش به‌سه‌حیحی داناوه.

دۆستانیاندا دەشیّت شاراوەبیّت. بۆیە دەبیّت ھەردوو ھاوسەر تەقوای خوایان لەدەلدا بیّت و نەھیلن کەژاوە کەیان تێک بجیّت کە مایە ی ئارامی و ھیمنی و ئەمانی خوایان و باوەشی پر سۆز و میھرە بۆ منداڵەکانیان.

خوای گەورە خێزانە کانمان لە شیرازە پسان بپاریژیّت.. ئامین

کۆتایی والحمدلله رب العالمین

پۆژی بیست و سییەمی پەمەزانی (١٤٣٥) و، کاتژمێر (٢٢:١٠) دە و دە دەقیقە ی ئیوارە یە و چەند خولە کێک ماوہ بۆ بەربانگ، دوا ی پۆژوو یە کی نۆژدە سەعات و نیوی. خوای گەورە نوێژ و پۆژوو دوعا کانمان لێ قبول بکات، ئامین. سەیرە کە پلە ی گەرماش (٣٠) پلە یە! ئەوہ لەم ولاتە دە گمە نە.

٢٠١٤/٧/٢١

زیندانی کۆنگس فینگەری نەرویج

تەفسیری ئەم سورەتە چوار پۆژی ویست، والحمدلله تەواو بوو

ناوه پړۆک

۵.....	پیناسه ی سورته ته که:
۵.....	مه به سته کانی ئه م سورته ته:
۸.....	مانای گشتیی سوورته ته که:
۱۳.....	لیکدانه وهی ئایه ته کان:
۱۳.....	ئایه تی یه که م:
۱۶.....	ئایه تی دووهم:
۲۳.....	ئایه تی سییه م:
۲۷.....	ئایه تی چوارهم:
۲۹.....	ئایه تی پینجه م:
۳۱.....	ئایه تی شه شه م:
۳۶.....	ئایه تی حه وته م:
۳۹.....	ئایه تی هه شته م:
۴۱.....	ئایه تی نۆیه م و ده یه م:
۴۶.....	ئایه تی یازده یه م:
۵۲.....	ئایه تی دوازده یه م:
۵۵.....	ئایه تی سیژده یه م:
۵۷.....	ئایه تی چواردده یه م:
۶۲.....	ئایه تی پازده یه م:
۶۵.....	ئایه تی شارده یه م:
۷۳.....	ئایه تی حه قده یه م و هه ژده یه م:
۷۹.....	ناوه پړۆک

سازمان اسناد و کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران